

ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ

Всі́лавай
народе!

ТВОРИ ДЛЯ
КАПЕЛИ
БАНДУРИСТІВ
ХОРИ
СОЛОСПІВИ

«МУЗИЧНА УКРАЇНА»

ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ

Всічвасійське!

**ТВОРИ ДЛЯ
КАПЕЛИ
БАНДУРИСТІВ
ХОРИ
СОЛОСПІВИ**

«Музична Україна»

*Видання здійснено коштом
Фундації імені Івана Багряного*

Портрет Г. Китастого
у виконанні І. Багряного. Олівець.
Турка, 1 травня 1944 р.¹

Немов ластівки, що летять на рідну землю, повертаються в Україну твори тих поетів, письменників, композиторів, яких у роки Другої світової війни та сталінського лихоліття доля закинула на далекі береги. Відстоюючи ідею самобутності українського народу, не приховуючи своїх патріотичних почуттів, вони стояли на заваді тим, хто прагнув стерти «границі» між народами великої наддержави — СРСР. Тому їх, як і тисячі українських хлопців та дівчат, силоміць вивезених на роботу до фашистської Німеччини, котрі під страхом смерті не поверталися додому,

¹ Зі слів дружини Г. Китастого Галини, цей портрет був намальований Іваном Павловичем Багряним на шматку обгорткового паперу під час його першої зустрічі з Г. Китастим 1 травня 1944 р. Г. Китастиий склав малюнок навпіл і зберігав його в такому вигляді. Через кілька місяців друзі знову зустрілися. Розгорнувши малюнок, вони побачили, що зображення голови відбилося внизу аркуша. Тоді І. Багряний трохи підретушував відбиток, підрівняв краї аркуша і праворуч внизу зробив напис: «Був один Гриць і стало два. Підождемо рік — буде три.»

² У матеріалах про життя і творчість Г. Китастого, що увійшли до збірки, збережено написання деяких слів, прийняті в українській діаспорі.— Ред.

записали в зрадники, поставили в один ряд з тими, хто, продавшись ворогові, повернув рушниці проти свого народу, і тим самим назавжди викреслили з пам'яті прийдешніх поколінь.

Та час поставив усе на свої місця. Україна здобула незалежність, і люди дістали змогу дізнатися імена митців, які, опинившись на чужині, не зрадили українському народові. Своїм мистецтвом вони всіляко підтримували дух і гідність земляків у роки війни та в еміграції, не давали забути їм і їхнім дітям, хто вони є. Це знайомство стало можливим значною мірою завдяки старанням української діаспори в США і Канаді.

Збірка «Вставай, народе!», видана на кошти Фундації ім. Івана Багряного (США), відкриває невідому донині сторінку літопису музичного життя української діаспори — вокально-хорову творчість видатного діяча української музичної культури, композитора, художнього керівника Капелі² Бандуристів ім. Т. Шевченка Григорія Трохимовича Китастого. Його ім'я добре знали в Україні в 30-ті й на початку 40-х років. Повоєнні покоління, на жаль, нічого не чули про творчий і громадянський подвиг Капелі, її керівника в роки війни та про величезну концертно-популяризаторську роботу в еміграції.

Народився Григорій Трохимович Китастий 17 січня 1907 року в місті Кобеляки на Полтавщині у селянській співучій родині, що вела свій родовід з «козацького стану». Ще з молодих років він цікавився мистецтвом і був учасником різних гуртків: музичного, драматичного та співочого. На двадцятому році життя Г. Китастий вступив до Полтавського музичного технікуму на вокально-хоровий відділ. Нелегко було вчитися і заробляти собі на хліб. У своїй «Автобіографії» він з відчіністю згадує директора технікуму, керівника Полтавської хорової капелі Федора Попадича, котрий, очевидно, помітивши неабиякий хист свого учня, приділяв йому особливу увагу, піклувався й про поліпшення умов його життя.

У 1930 році по закінченні музичного технікуму Г. Китастий вступив до Київського музично-драматичного інституту ім. Миколи Лисенка. Навчаючись на диригентсько-капельмейстерському факультеті, він оволодівав технікою гри на скрипці і корнеті, та найбільше часу присвячував бандурі. Після закінчення курсу навчання на хормейстерському факультеті, у 1933 році Г. Китастий за порадою теоретика Г. Любомирського переходить на композиторський факультет. Про цей період свого життя він писав так: «Моїм великим щастям було, що мене прийняли тоді хористом до Київської Опери. З одного боку, така праця давала мені можливість вивчати оперовий репертуар і взагалі театральну специфіку, а з другого боку — це дало мені певну матеріальну базу для прожиття і

в якісь мірі можливість допомогти батькам, що опинилися в біді. Це були роки загального голоду на Україні».

Під час навчання Г. Китастий доволі часто виступав як бандурист у складі агіткультибригад. Тоді ж він познайомився з бандуристами Київської капелі, з якою спочатку час від часу виступав у концертах, а пізніше, у 1934 році, став дійсним її членом. У 1935 році Полтавська і Київська Капелі об'єдналися в одну — державну Зразкову Капелю бандуристів України. В ній Г. Китастий спершу був концертмейстером, а пізніше — заступником мистецького керівника.

З початком Другої світової війни Капелю не включили до списку художніх колективів, які підлягали негайній евакуації, натомість вона була розформована. Молодших за віком призвали до діючих бойових з'єднань, а старших — на копання протитанкових ровів навколо Києва. З тих, що пішли на фронт, багато загинуло, деято потрапив у полон, серед них був і Григорій Китастий. З полону йому пощастило втекти і повернутися у Київ. В окупованому німцями місті він розшукав 16 артистів і з ними утворив нову Капелю, давши їй ім'я Тараса Шевченка. Після довгого чекання на початку 1942 року німецька влада дозволила двотижневі гастролі Капелі по селах Київщини. Концерти мали шалений успіх, і це окрияло артистів. Весною Капеля виїхала у концертну подорож по Волині і Галичині, з якої колектив було відізвано до Києва і невдовзі, у вересні 1942 року, під виглядом гастролей вивезено до Райху.

Два місяці артисти провели у таборі оstarбайтерів (робітників зі сходу) Шупен 43 в Гамбурзі. Працювали у клепальному цеху, виготовляючи якісні деталі для підвідних човнів. У святкові дні давали концерти для робітників табору. Завдяки втручанню редактора газети для оstarбайтерів «Українець» Андрієві Луцеву Капелю вдалося вирвати з табору. Наприкінці листопаду надійшло повідомлення з Берліну про переведення колективу на концертну роботу. Залишаючись в статусі оstarбайтерів протягом усієї війни, капеляни постійно роз'їжджали по німецьких містах, де було найбільше українських робітників, доводилося виступати і перед інтернаціональними аудиторіями. І скрізь їх виступи проходили з тріумфом. А для українців ці концерти були немов ковтком свіжого повітря, давали сили вижити і надію побачити рідну землю.

У 1943-1944 роках Капеля дів'ять місяців перебувала на гастролях в Галичині. Спершу зупинилася у Львові, а пізніше, в 1944 році, переїхала до маленько-го гірського міста Турка, що було розташоване поблизу залізниці Львів—Ужгород. Там капеляни зустріли поета Івана Багряного. Г. Китастий подружив з ним, і ця дружба й творча співпраця тривали до останніх днів життя Івана Багряного (1963 р.). В Турці поет написав кілька патріотичних бойових віршів, які окривив Г. Китастий. Вони одразу увійшли до репертуару Капелі, з яким вона виступала в селах, містах Західної України та в лісах перед вояками Української Повстанської Армії (УПА).

Після закінчення війни музиканти Капелі опинилися в таборі переміщених осіб. Г. Китастий невтомно працював над концертними програмами Капелі, виступи якої користувалися непересічним успіхом у таборах АДП у Західній Європі. В 1949 році Капеля залишила

Європу, і артисти поселилися в Детройті (США). Мистецький колектив побував з концертами у багатьох великих містах США, Канади, Західної Європи та Австралії. Г. Китастий зробив сотні обрєбок та перекладень народних пісень для бандури та форте-піано, невтомно працював над створенням власних оригінальних творів різних за характером і тематичною спрямованістю. Він написав чимало хорової, в тому числі й релігійної музики, солоспів у супроводі форте-піано, бандури, а також інструментальних творів. Для пісень та хорів Г. Китастий брав переважно вірші поетів української діаспори, а найбільше — Івана Багряного. Пробував він свої сили і в літературі.

Г. Китастий разом зі своєю Капелою активно пропагували бандуру серед молоді української діаспори. Завдяки їх невтомній праці за межами України, на всіх континентах почали діяти ансамблі, капелі та гуртки молодих бандуристів. Упродовж багатьох років Г. Китастий їздив на курси бандуристів США, Канади, щоб передати свої знання й любов до бандури молодим поколінням.

Г. Китастий жив у Детройті, пізніше короткий час у Каліфорнії, в 1964 році переїхав до Чікаґо, де очолив перший ансамбль бандуристів Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ). Наприкінці 1967 року він переїхав до Клівленду і звідти автомобілем їздив у Детройт на проби (репетиції) Капелі Бандуристів.

Інтереси митця не обмежувалися мистецтвом. Він був активним у суспільному та політичному житті української громади в діаспорі, з задоволенням грав у шахи. На честь 70-річчя Григорія Китастого осередок Української Революційної Демократичної Партиї (УРДП), членом якої він був, привітав його виданням «Збірника на пошану Григорія Китастого». Книга вийшла у 1980 році коштом Фундації ім. Івана Багряного й містить розвідки, статті, рецензії, спогади, а також вірші, присвячені ювілярові, та деякі його твори.

У 1984 році Григорій Китастий, завжди повний енергії й життя, несподівано захворів і невдовзі, 6 квітня, помер від раку. Похованій він на українському православному кладовищі, побіч церкви-пам'ятника в Баунд-Бруці, в штаті Нью-Джерзі (США).

Збірник «Вставай, народе!» — це перша в Україні публікація творів Григорія Китастого, написаних у різні роки. Більшість з них входила до концертних програм Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка. Видання вміщує три розділи: хорові твори для чоловічої капелі бандуристів та мішаних хорів у супроводі ансамблю бандур; вокальні твори у супроводі бандури або форте-піано; солоспів у супроводі форте-піано. У збірці подаються короткі біографічні дані про окремих авторів слів. Пропонуємо також деякі матеріали про життєвий і творчий шлях Г. Китастого та діяльність Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, а саме: «Промову на свято 60-ліття Григорія Китастого» відомого письменника Уласа Самчука, уривки з «Автобіографії» Г. Китастого та інші матеріали, які дають більш повне уявлення про творчий подвиг, що здійснили в роки війни артисти і художній керівник Капелі Г. Китастий.

Олексій Коновал

³ Григорій Китастий. Автобіографія / Збірник на пошану Григорія Китастого у 70-річчя з дня народження. Нью-Йорк, 1980. С. 15.

*Твори для чоловічої капели бандуристів
та мішаного хору в супроводі ансамблю бандур*

*ВСТАВАЙ, НАРОДЕ!**

Слова I. Багряного

Tempo di marcia

* Хор «Вставай, народе!» вперше вийшов у світ окремою листівкою 1950 р. в м. Новий Ульм (Німеччина) з художнім оформленням І. Багряного, яке використано на обкладинці цієї збірки.

- ро - де, з руїн вста - вай!
 - ниць і галер в мо - рях
 Вставай, вста - вай, вай,
 ка. Там на страх на - ро_де, з руїн вста
 ми. Йдемо в громах, ми

- вай, з ру - їн і по - жа - риш!
 йдем до суд, но - го бо - ю, — За кров ді - тей, за

за си - кров ді - тей і за
 ни Ma - ze - pi - mi

кров ді - тей, за край вста_ вай, вста _ вай, вста _
 не ба й вод: селя нин, шах -

свій ро_зі_ п'я_ тий
 ли_ ца_ ri

1

1 2

З глибо .. ких .. тар .. i .. ми .. лот.

f

1 2

3

3

ff

ff

ff

ff

T.

B.

Від Сур -
f

Бу - ма - ха -
сур -

Тенор соло

f

Від Со - ло - вок і пек - ла Ко - ли - ми.
Сур - ма сур - мить, пра - по - ри ма - йо - рять.

- ри, від Бу - ха - ри і пек - ла Ко - ли - ми,
- мить, сур - ма сурмить, пра - по - ри ма - йо - рять,

Ко - ли -
ма - йо -

Гей, по_вер_ тай _ тесь, со _ ко _ ли, до _ до _ му з ме .
 Пра_по _ри прав _ ди, пра _ по _ри кли _ чуть вле .

Гей, по _ вер _ тай _ тесь, со _ ко _
 пра _ по _ри прав _ ди, кли _ чуть вле

- ми. гей, по_вер_ тай _ тесь,
 - рять пра_по_ри прав _ ди,

- чем.
 - ред.

Гей, по_вер_ тай _ тесь з да _ ле _ ких кра _
 Кле _ ко _че сер _ це, як гор _ дий о -

- ли, з вогнем, ме _ чем. Гей, по _ вер _ тай _ тесь з да _ ле _ ких кра _
 - ред, вперед, впе _ ред. Кле _ ко _че сер _ це, як гор _ дий о -

- ів, за дім, за край вста вай до
 - рел. За честь, за кров, за во лю

- ів, к плечу пле чем, за дім, за край ста вай до
 - рел, вперед, впе ред, за честь, за кров, за во лю

бра та брат! - род.
 йде на -

бра та брат! - род.
 йде на -

МАРШ «УКРАЇНА»

Слова I. Багряного

Tempo di marcia

Соло

mf

Чор ни _ ми хма _ ра _ ми вкри _ та ру _

Tempo di marcia

I {

mf

II {

mf

- і _ на. Bi _ тер на зга _ ри _ щах гріз _ но гу _ де. Як

ди - ка пус - те - ля, ле - жить У_ кра _ і - на, — ту - жить дів -
 чи - на і мес - ни - ка жде.

Припів

Раз! Два! — До бо - ю! Не

Tenor (T.)

Bass (Б.)

шко - дуй со - бо - ю!
 Меч пір - не - си і на від - літ

бий!
 Бий до ос - тан - ньо - і крап - лі - й на - бо - ю.

Biy! Za Vіt-chiz-nu po-lajch go-lo-bo-yo. Za U-kra-

This section consists of two staves. The top staff uses soprano and alto voices, while the bottom staff uses bass and tenor voices. The music features eighth-note patterns and rests.

-i-nu vpe-red, vpe-red, vpe-red! Biy, biy, biy!

This section also has two staves. The soprano and alto voices continue from the previous section, while the bass and tenor voices provide harmonic support with sustained notes and chords.

This section continues the musical style established in the previous sections, maintaining the soprano-alto-bass-tenor combination and the eighth-note eighth-rest patterns.

Чорними хмарами вкрита руїна.
Вітер на згарищах грізно гуде.
Як дика пустеля, лежить Україна, —
Тужить дівчина і месника жде.

Приспів:

Раз, два! — До бою!
Не шкодуй собою!
Меч піднеси і навідліт бий!
Бий до останньої краплі й набою.
Бий! За Вітчизну поляж головою.
За Україну вперед! Бий!

Грізно реве невблаганна стихія.
Нас вже до ями на смерть привели.
Тільки ж не знали напасники злї,
Як умираючи, б'ються орли.

Приспів.

Немає нам, брате, другої дороги, —
Зійшлися біля ями шляхи і стежки.
Пробоєм же, брате! До перемоги!
Порукою буде нам твердість руки.

Приспів.

За немовлята, за глум, за руїни,
За матерів, за румовища хат

Вставай, Україно, могутня й єдина,
Від тихого Дону до синіх Карпат!

Приспів.

Слава незламним, хоробрим і гордим,
В кому кипить невпокорена кров!
Нас убивали гвалтівників орди,—
Ми піднялися! І піднімемось знов.

Приспів.

З нами пройшли через тюрми й тортури,
Як приклад великий, як жертви за нас,
Великі звитяжці Мазепа й Петлюра,
Петро Дорошенко, Богдан і Тарас.

Приспів.

Онуки звитяжців, діти героїв —
Ми вірні наказам великих предтеч, —
Нас не зламали в нерівнім двобої
Ні тюрми, ні диби, ні зрада, ні меч.

Приспів.

Грім прогримить... Вкриють трави руїни...
Розквітне калина — де я і мій брат...
Та то ж не калина — моя Україна
Від тихого Дону до синіх Карпат.

Приспів

ПІСНЯ ПРО Ю. ТЮТЮННИКА

Слова I. Багряного

Tempo di marcia

Б.

mf

В гар - мат - нім ди - му роз - ко - ти - ли - ся

A musical score for a piece titled "Київ". The score consists of eight staves of music, divided into two systems by a vertical bar line. The top system contains lyrics in both Ukrainian and English. The lyrics in Ukrainian are: "Під - няв - ся, як со - кіл, кружля - ся Тю - тюн - ник — Тюльпаник на". The lyrics in English are: "Kyiv - i - de. Gey, gey,". The music is written in common time, with a key signature of one sharp (F#). The notation includes various note values such as eighth and sixteenth notes, and rests. The score is presented in a standard musical staff format with treble and bass clefs.

Під - няв - ся, як со - кіл, кружля - ся Тю - тюн - ник — Тюльпаник на

Ки - їв - і - де. Гей, гей,

гей, гей,
 гей, гей,
 гей, гей!
 Тютюнник на Ки_ів і_

- де.
 Тютюнник на Ки_ів і_ де.

Для закінчення

Тютюнник з Си бі - ру при - йде:

В гарматнім диму розкотилися луни,
І вихор степами гуде.
Піднявся, як сокіл, кружляє Тютюнник —
Тютюнник на Київ іде.

Приспів:

Гей, гей... Тютюнник на Київ іде.

Напоїмо коні із синього Дону,
Самі нап'ємося з Дніпра.
У Київі ворог від жаху холоне,
Героїв чекає сестра.

Приспів:

Гей, гей... Героїв чекає сестра.

Тримайтесь, герої! За нас святий Юрій
У тяжкім нерівнім бою!
Послав нас до бою, гей, Симон Петлюра
Боротись за матір свою.

Приспів:

Гей, гей... Боротись за матір свою.

В нерівнім бою одгриміли гармати,
Підкови в степах прогули.
Героїв походу оплакала мати,
Що як грізний вихор пройшли.

Приспів:

Гей, гей... Що як грізний вихор пройшли.

Гей, прийде пора і година розплати
На ворога нагло впаде —
З мільйонами встане і в Київ карати
Тютюнник з Сибіру прийде.

Приспів:

Гей, гей... Тютюнник з Сибіру прийде.

МАРШ ПОЛЯГЛИХ

Слова I. Багряного

Tempo di marcia

The musical score consists of six staves:

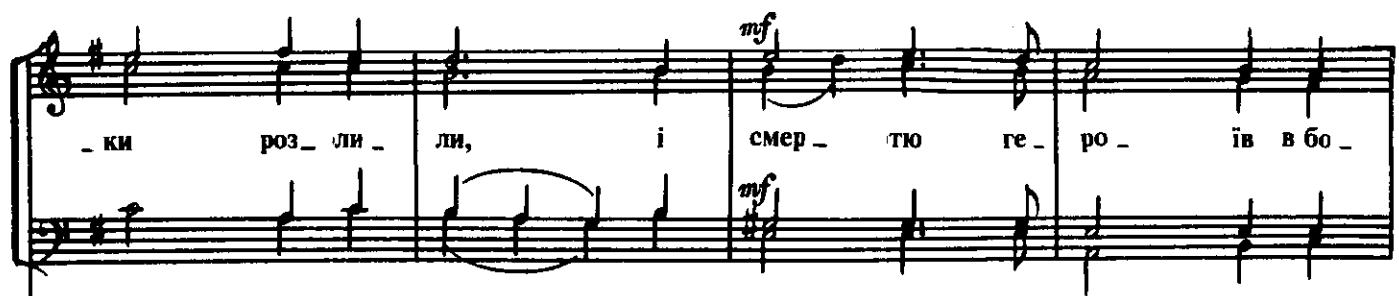
- I**: Treble clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **pp**, **poco cresc.**
- II**: Bass clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **pp**, **poco cresc.**
- Бас** (Bass): Bass clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **pp**.
- Т.** (Treble): Treble clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **mf**. Includes lyrics: За - го - ре - на - ро - ду, за
- Б.** (Bassoon): Bass clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **mf**.
- Трум.** (Trombone): Bass clef, key signature of one sharp (F#), common time. Dynamics: **mf**.

глум i ру i ну, за ма тір по ру га ну,

 за У кра i ну ми вра жо і кро ви річ

- ки роз - ли - ли i смер - тю ге - ро - їв в бо -

- ю по - ляг - ли, в бо - ю, ми вра - жо - і кро - ви річ -

— ки роз — ли — ли, и смер — тю ге — по — ѫ в бо —

mf

This musical score page features a vocal line with lyrics in Russian. The vocal part consists of two staves: soprano (treble clef) and alto (bass clef). The lyrics are: "— ки роз — ли — ли, и смер — тю ге — по — ѫ в бо —". The dynamic marking *mf* is placed above the vocal line. The piano accompaniment is shown below, consisting of three staves: treble, bass, and a middle staff.

mf

mf

mf

This page continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment are present. The dynamic markings *mf* appear at the beginning of the vocal line and twice in the piano accompaniment.

— ю по — ляг — ли.

mf

This page shows the vocal line continuing with the lyrics: "— ю по — ляг — ли.". The dynamic marking *mf* is placed below the vocal line.

f

This page shows the piano accompaniment with a dynamic marking *f*.

f

This page shows the piano accompaniment with a dynamic marking *f*.

f

This page shows the piano accompaniment with a dynamic marking *f*.

The musical score consists of four staves of music. The top staff is for soprano voice, indicated by a treble clef. The second staff is for alto voice, indicated by a bass clef. The third staff is for tenor voice, indicated by a bass clef. The bottom staff is for bass voice, indicated by a bass clef. The music is in common time (indicated by 'C'). The key signature changes from G major (one sharp) to F# major (two sharps). The score includes dynamic markings such as 'mf' (mezzo-forte) and 'ff' (fortissimo). The lyrics 'Кінець' (Kinec) appear at the end of each section of the song.

За горе народу, за глум і руїну,
За матір порутану, за Україну
Ми вражої крові річки розлили
І смертю героїв в бою полягли.

| Двічі

Де нині проходили нас легіони,
Нестримно і грізно пройдуть міліони.
Вітчизну підіпрутъ могутнім плечем
І діло довершать вогнем і мечем.

| Двічі

Прощай, наша мати, на всесвіт єдина,
Прощай, непоборна свята Україна.
Почате мерцями довершать живі —
Мільйони повстануть на нашій крові.

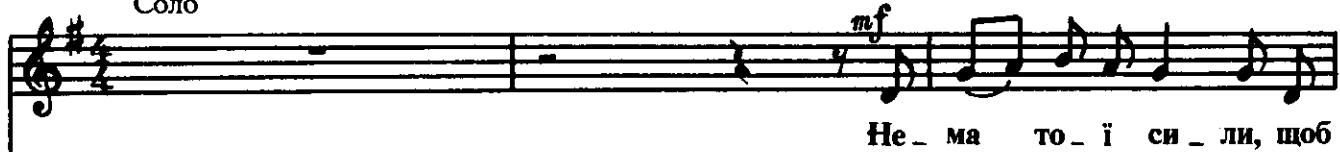
| Двічі

НЕМА ТОЇ СИЛИ

Юнацька пісня
Слова I. Багряного

Marciale, vigoroso

Соло

Marciale, vigoroso

I

Musical score for Part I. The key signature is A major (two sharps). The tempo is Marciale, vigoroso. The dynamics are *f* and *mp*.

II

Musical score for Part II. The key signature is A major (two sharps). The tempo is Marciale, vigoroso. The dynamics are *f* and *mp*.

III

Musical score for Part III. The key signature is A major (two sharps). The tempo is Marciale, vigoroso. The dynamics are *f* and *mp*.

Бас

Musical score for the Bass part. The key signature is A major (two sharps). The tempo is Marciale, vigoroso. The dynamics are *f* and *mp*.

A musical score for three voices. The top voice (Soprano) has lyrics in Ukrainian: "вес_ ну спи_ни _ ла _ i _ кві _ там зве_лі_ла не рос_ ти," followed by "хоч". The middle voice (Alto) and basso continuo provide harmonic support. The score consists of four systems of music, each starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The basso continuo part includes bass clef and a bass staff.

вес_ ну спи_ни _ ла _ i _ кві _ там зве_лі_ла не рос_ ти,
хоч

ma_ тін_ка ми _ ла в жур_ бі по - си - ві _ ла, так нам при - су - ди _ ла цвіс -

C.

A.

T.

B.

The musical score consists of five systems of music. The top system shows a vocal line for four voices (C, A, T, B) and a piano part. The vocal line includes lyrics in Ukrainian: "ma_ тін_ка ми _ ла в жур_ бі по - си - ві _ ла, так нам при - су - ди _ ла цвіс -". The piano part features eighth-note patterns in the treble clef and quarter-note patterns in the bass clef. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The third system introduces a new melodic line for the voices, while the piano part maintains its harmonic function. The fourth system further develops the vocal melody and piano support. The fifth system concludes the page with a final melodic statement from the voices and a harmonic resolution from the piano.

ти!

Припів

f Вперед, со_ко_ли, до сон_ ця й волі!

Вперед, со_ко_ли, до сон_ ця й волі! Як

Ге ..

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano C-clef, and the piano part is in bass F-clef. The key signature is one sharp (G major). The vocal line includes lyrics in Ukrainian: "ма_ки, під бу_ре_ю пві_tem, ми шві_тим!". The piano accompaniment consists of harmonic chords.

ma_ки, під бу_ре_ю пві_tem, ми шві_тим!

- ро - ів ді - ти, ми бу - дем жи - ти,

Ге - ро - ів ді - ти, ми бу - дем жи - ти, зем -

The musical score is composed for three voices: Soprano (top), Alto (middle), and Bass (bottom). The key signature is G major, indicated by a single sharp sign. The time signature is 2/4. The score is divided into five systems by vertical bar lines. The first system contains lyrics in both Ukrainian and Russian. The second system begins with a bass note. The third system shows a melodic line with eighth-note patterns. The fourth system features sustained notes. The fifth system concludes with a melodic line.

1 - 3

ле_ ю во_ло_ ді_ ти, за_ лі_ зом і вог_ нем!

1 - 3

The musical score consists of five systems of music. Each system contains three staves: Treble (Soprano), Alto, and Bass. The piano accompaniment is provided by two staves: Treble and Bass. The vocal parts (Soprano and Alto) sing in unison throughout the piece. The lyrics are written below the vocal staff in both Ukrainian and English. The piano accompaniment features eighth-note patterns and chords. Measure numbers 1-3 are indicated above the first system.

1-3

4

лі - зом і вог - нем!

1-3

4

Нема тої сили, щоб весну спинила
І квітам звеліла не рости,
Хоч матінка мила, в журбі посивіла,
Так нам присудила цвісти!

Приспів:

Вперед, соколи, до сонця й волі!
Як маки, під бурею цвітем,
Героїв діти, ми будем жити,
Землею володіти, залишом і вогнем!

Нема того ката, щоб вирив Карпати
І зміг поковтати степи,
Хоч рідная мати в журбі розіп'ята,
Так серце завзяте кипить!

Приспів.

Хай ворог лютує, хай знає і чує,
Хай чує погибіль свою!
В годину відплати, ніщо не врятує
Його від розплати в бою!

Приспів.

Життя знов ітиме, Вітчизна цвістиме,
І сонце пливтиме золоте,
І матінка мила, що нас так любила,
Всміхнеться нам мило за те.

Приспів.

МАРШ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Слова І. Багряного

Tempo di marcia

1 { *f*

II { *f*

Бас { *ff*

Один
mf

Ми об'їхали землю на вікло, проплили...

mf

mf

Двоє
mf

...ли океанний моря, та тебе не зрикались ні...

ко_ ли, У_ кра_ і_ но, яс_на, як зо_ ря.
 Т. **Приспів**
f Всі
 Бу_ де бій! Чу _ єш грім!
 Ми прийдем до_ ма_ те_
 Б. Бу_ де бій! Чу _ єш грім!
f
f
f
 - рі. **mf** Ми про _ йдем че_рез го _ ри й мо _ ря. **f** Ми в бо _
mf **f**
mf
f
mf

-ях віл - да - мо все за те - бе, У - кра - і - но, яс - на, як зо -
 1 - 3

8 - 1 - 3

1 - 3 4
mf Один
 - ря. Ми на - і - но, ясна, як зо - ря.
 1 - 3 4

1 - 3 4

Ми об'їхали землю навколо,
Проплили океани й моря,
Та тебе не зрікались ніколи,
Україно, ясна, як зоря.

Приспів:

Буде бій! Буде бій!
Чуєш грім! Чуєш грім!
Ми прийдемо до матері.
Ми пройдем через гори й моря.
Ми в боях віддамо все за тебе,
Україно, ясна, як зоря.

Ми народжені в бурях і громах,
Виростали в стражданнях і млі.
Гартувалися наші когорти
На усіх перехрестях землі.

Приспів.

Ми, як прапор надії й любови,
Батьківщину в серцях пронесли.
Виростали незламні і горді,
І навік твої вірні сини.

Приспів.

Не злякають нас кулі і грози,
Нас не спинить ніщо і ніде.
Хай тримтять чорні сили ворожі —
Молода Україна гряде.

Приспів.

*ДУМА ПРО СИМОНА ПЕТЛЮРУ**

Слова К. Даниленка-Данилевського

Соло

I *mf*

II *mf*

III *mf*

3

* Дума записана священиком К.Данилевським від бандуриста І. Кучугури-Кучеренка у слободі Мурафі в 1927 р.

mf

1(2,3,5,6) Споді_ва _ лись ми Пет_лю_ ру

mP

mP

з військом на Вкра_ї_ ну, та до_ нес_лась сум_ на

звіст_ ка: зги_ нув на чу_ жи_ ні.

C. A. *mf*
Ta do_neslasy sum_ na
T. B. *mf*
звіст _ ка: зги_ нув на чу_

I-II
III

3
1 (2* 3** 5)

* Далі виконується перегра після другого куплета.

** Далі виконується перегра після третього куплета, переходячи у четвертий куплет.

1 (2 * 3 ** 5) 6

Кінець

Перегра після другого куплета.

I {

II {

II {

Перегра після третього куплета.

7

7

f #

7

7

Musical score for four voices (I, II, III, Bass) in 2/4 time, key of A major (two sharps). The vocal parts are mostly silent or have rests. The bass part has a continuous eighth-note pattern.

Recitativo

(4) — Годі, кате, схаменися,

I { Musical score for four voices (I, II, III, Bass) in 2/4 time, key of A major (two sharps). The vocal parts enter with melodic lines, while the bass part continues its eighth-note pattern. Dynamics mp are indicated under some notes.

II {

III {

Бас {

я вже й так вмираю, за смерть мою неповинну мій народ згадає.

The musical score is composed of three systems of music. The first system begins with a melodic line in the top voice, followed by harmonic chords in both voices and the piano. The second system continues with similar patterns. The third system concludes with a final melodic line in the top voice.

Сподівались ми Петлюру
З військом на Україну,
Та донеслась сумна звістка: | *Двічі*
Згинув на чужині.

Із-за рогу клятгий наймит
Шварцбард виглядає,
В щире серце отамана | *Двічі*
Цілить, **націляє.**

Та всі кулі із пістоля
В груди випускає,
Ріки крові праведної | *Двічі*
Нехрист розливає.

— Годі, **каге,** схаменися,
Я вже й так вмираю,
За смерть мою неповинну | *Двічі*
Мій народ згадає.

У далекому Парижу
В чужу домовину
Опускали з України
Великого сина.

Сумно стало на Україні,
Дзвони скрізь мовчали,
Тільки струни на бандурі | *Двічі*
Сумно заридали.

НАС ЖДУТЬ

Слова О. Олеся

Moderato

The musical score consists of three staves. Staff I (soprano) starts with a quarter note followed by a eighth note. Staff II (alto) has a eighth note followed by a sixteenth-note pattern. Bass (bass) starts with a quarter note. All three voices play eighth notes in a steady rhythm. Dynamics: *mf* for all voices.

The musical score includes two vocal parts (T. and B.) and a piano part. The vocal parts sing the lyrics "Нас ждуть, что" and "Нас ждуть, что зно-". The piano part provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns. Dynamics: *mf* for the vocal parts, *p* for the piano.

зно_ ву _ у рід_ ні
 - ву ми при_ ли_ нем у рід_ ні се_
 зно_ ву ми при_ ли_ нем у рід_ ні

се_ ла шо ми яр_ мо,
 - ла і міс_ та, шо ми яр_
 се_ ла

Що ми ярмо

з на_ | ро_ | ду | ски _ нем,

-MO,

i Ma - tip

і ма _ тір зні _ ме _ мо з хре _ ста.

MC = MO

3 xpe -

ста.

j ma - tip zhi -

Me - Mo

3 Xpe

cta.

I ма_ тір зні_ ме _ мо з хре _ ста.
 ма _ тір зні_ I ма_ тір зні_ ме _ мо, ме _ мо з хре _ ста. i ма _ тір
 I ма _ тір

Three blank staves follow.

Poco mosso

зні_ ме _ мо з хре _ ста. Нас ждуть по
 зні_ ме _ мо з хре _ ста. Нас ждуть f
 Poco mosso

Three blank staves follow.

тюр - мах бід - ні бран - щ і снять, нас
 по тюр - мах i снять, нас

щоб знов в сльозах,
 ба - чу - чи у сні, щоб знов в сльозах,
 щоб

знов в сльозах

знов в сльозах

Musical score for soprano and piano. The soprano part consists of two staves. The top staff is in G major, common time. The bottom staff is in A major, common time. The piano part consists of two staves below the soprano.

гра_ти на_віс_ні,

і гриз_ти гра_ти,

і гриз_ти гра_ти, гра_ти,

і гриз_ти гра_ти, гра_ти,

Musical score for soprano and piano. The soprano part consists of two staves. The top staff is in G major, common time. The bottom staff is in A major, common time. The piano part consists of two staves below the soprano.

гра-ти на_ віс_ ні,
Нас ждуть в я_ рах i
гра- Нас ждуть

пу_ щах тем_ них го_ лод_ ні й го_ лі
рах го_ лод_ ні й го_ лі

8
 вті_ ка_ чі. I вже до гур_ ко_ тів та_

вті_ ка_ чі. I вже до гур_ ко_ тів та_

8 - -

не при_ слу_ ха_ ють _ ся вно _ чі.
 - єм - них не прислу - ха - ють - ся вно - чі,
 - єм - них не при - слу_ ха_ ють _ ся вно _ чі.

Tempo I

не при слу ха ють ся вно чі.

не при слу ха ють ся вно чі.

Tempo I

mf

mf

mf

mf

mf

Нас ждуть в зе -

Нас ждуть в зе - ле -

Нас ждуть в зе -

p

- ле - ній Бу - ко - ви - ні, у

- ній Бу - ко - ви - ні, у За - кар - пат -

- ле - ній Бу - ко - ви - ні,

За_ кар_ пат_ ті і в Га_ ли_ чи_ ні,
 За_ кар_ пат_ ті і в Га_ ли_ чи_ ні,

на кож_ нім, кро_ ці
 на кож_ нім, кро_ ці

де тіль - ки

у - кра - і - ни,

де тіль - ки

па -

де тіль - ки

па - да - ли в бор -

ні.

де тіль - ки

- да - ли в бор -

ні.

Де впа - ла

кро - ви

па - да - ли в бор -

ні. Де впа - ла кро -

ви

- ди - на, нас ждуть, нас ждуть,
 - ди - на, нас ждуть, нас ждуть,
 - ди - на, нас ждуть, нас ждуть,

нас ждуть, нас ждуть, нас ждуть,
 нас ждуть, нас ждуть, нас ждуть,

нас ждуть, нас ждуть, нас ждуть, нас
 нас ждуть, нас ждуть, нас ждуть, нас

ждуть, нас ждуть,
 нас ждуть, нас ждуть
 нас
 ждуть!

ждуть!

ГРАЙ, КОБЗАРЮ

Слова Т. Шевченка

Allegro, con fuoco

The musical score consists of six staves. The top three staves (I, II, Bass) are grouped by a brace and play in unison. The bottom three staves (T., B.) are also grouped by a brace and play in unison. The tempo is Allegro, con fuoco.

Staff I: Treble clef, 3/8 time, dynamic f. It consists of eighth-note patterns.

Staff II: Bass clef, 3/8 time, dynamic f. It consists of eighth-note patterns.

Bass: Bass clef, 3/8 time, dynamic f. It consists of eighth-note patterns.

Tenor (T.): Treble clef, 3/8 time, dynamic f. It contains lyrics: Грай, кобза_ рю, лий, шинка_ рю, — ко_ за_ ки гу_ ка_ ли, ко_ за_ ки гу_. The vocal line ends with a melodic flourish.

Bass (B.): Bass clef, 3/8 time, dynamic f. It provides harmonic support for the Tenor part.

Refrain: The bottom three staves (Bass, Tenor, Bass) play a rhythmic pattern consisting of eighth and sixteenth notes.

- ка . ли, гука - ли, ко - за - ки гу ка - ли. Шин - кароч - ка, треть - ся, мнеться,
 Шин - ка - роч - ка,

Шин - ка - роч - ка
 шин - ка - роч - ка треть - ся, мнеться i не сха - ме - неть - ся, гей,
 шин - ка - роч - ка,
ad libitum

Хорти - ця,

коб-зар шкварив, а ко-за-ки, — аж Хорти - ця гнеться, аж Хорти - ця

L'istesso tempo

гнеться, аж Хорти - ця гнеться.

8 - 1

8-2 - 1

1 2

Мете_ли_ші,

Ме_те_ли_

1 2

го_па_ка гур_том од_ди_ра_ють, ме_те_ли_ші, го_па_ка

-ші, го_па_ка, ой

гур_ том од _ ди - ра - ють. Гоп, гоп, гоп, ха- ха, гоп, гоп,

f

гоп, ха- ха. Ме _ те _ ли _ ші, го_ па _ ка гур_ том од _ ди - ра - ють.

1
 1

2

Ой!

- па - ють. Ме - те - ли - ці од - ди - ра - ють,
- ка. Ме - те - ли - ці, го - па - ка гур - том од - ди - ра - ють,

2

Ме - те - ли - ці. од - ди - ра - ють,

Ой!

Гоп, гоп,

Ме - те - ли - ці, го - па - ка гур - том од - ди - ра - ють,

ГОП, ХА-ХА, ГОП, ГОП, ГОП, ХА, ХА, ХА, ХА, ГОП!

Ку - холь хо - дить, пе - ре - хо - дить, так и ви - си -

Ку_холь ходить, пе -ре - хо - дить.

Sostenuto

xa - ε, tak i vi - si - xa - ε,
vi - si - xa - ε.

Sostenuto

Tempo I

Tempo I

Tempo I

Гу - ляй, па - не, без жу _ па - на, гу - ляй, віт - ре, по - лем,

грай, коб - за - рю, лий шин_ка - рю, по - ки вста - не

² поки встане,

до - ля, по - ки вста - не до - ля, по - ки вста - не доля.

² поки вста - не,

ЯК ДАВНО

Слова О. Пігсухи

Moderato

Соло

Moderato

I f

II f

Бас f.

1. Як дав - но, як дав - но у роз - лу - щі мина - ють го -
- ві - ять жа - лю, не роз - ра - дити ту - гу без -

Як дав - но,

як дав - но

М...

Ой,
А...

А...

М...

p

p

p

- ди - ни.
 - кра - ю...

Чу - жи - но,
 Я лов - лю,

чу - жи -
 я лов -

у роз - лу -
 ту - гу

щі ми - на - ють
 без кра - ю.

о,

у роз - лу -
 ту - гу

щі ми - на - ють.
 без кра - ю.

о,

mf f

mf f

mf f

mf f

- но,
 - лю

не за - міниш ме - ні
 кож - ну вістку з дале - ко - го

3

У - кра - і -
 кра - ю.

ни.

o,

ой,

не за - мі - ниш
 кож - ну віст -

o,

ой, 3

mf

mf

mf

mf

Чу - жи - но, чу - жи - но, не за -
 Я лов _ лю, я лов _ лю кож _ ну
 - у - кра - і - ни. Чужино, чу - жи - но,
 - ку із кра - ю. Яловлю, я ловлю

міниш мені у - кра - і - ни. 2. Не роз -
 вістку здалеко - го кра - ю. 3. О_ сві - ти, о _ сві -
 ой, ой, ой, ой, о - сві - ти, о - сві -
 ой, ой, ой, ой, о - сві - ти, о - сві -
 ой, ой, ой, ой, о - сві - ти, о - сві -

- ти мо _ ю ду _ шу, нови _ ту жур_ бо - ю. Ти про -

о _ сві _ ти, . М... мо _ ю ду - шу журбо _ ю.
 А... М...

mp
 mp
 mp

- сти, ти про - сти за роз _ луку, мій краю, з то _ бо - ю.
 О, о.

f
 mfp
 f

f
 mfp
 f

4 Як дав - но, як дав - но у роз - луц мина - ють го -

mf

mf

mf

f

mf

mf

Як давно,

як дав - но.

М...

Ой,

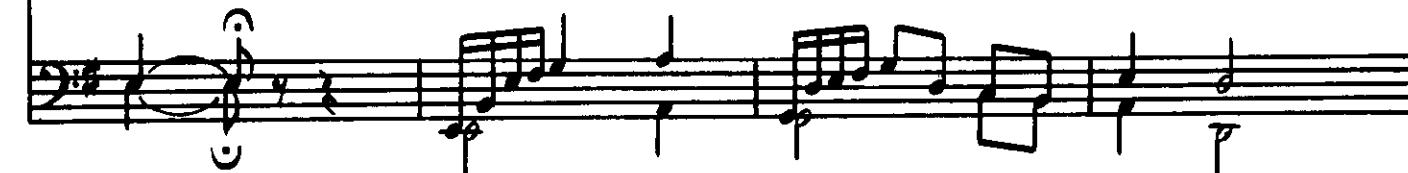
ой.

М...

mf

mf

mf

- ди - ни. Чу - жи - но, чу - жи -
 у роз - лу - щі ми - на - ють. О,
 - но, не за - міниш ме..ні У - кра - і - ни.
 о. Ой, не за - мі - ниш
 3
 mf
 3
 mf
 mf
 mf

Чу - жи - но, чу - жи - но, не за -
 у - кра - ї - ни. Чу жи но, чужино,

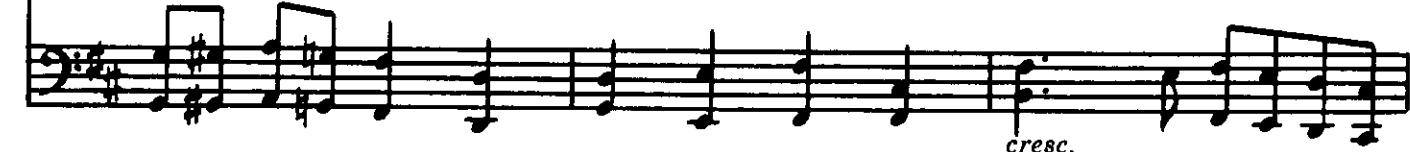
 міниш ме ні у - кра - ї - ни.
 ой, не за - мі .ниш У - кра - ї - ни.

НЕ ШКОДУЮ ЗА ЛІТАМИ

Слова О. Пісухи

Moderato

The musical score consists of six staves of music. Staves I, II, and Bass provide harmonic support. Staff I starts with a forte dynamic (f). Staff II follows with a forte dynamic (f). Bass begins with a forte dynamic (f) and includes a melodic line with a small bracket labeled 'b'. The vocal line (Staff I) begins with a piano dynamic (mf) and includes lyrics: 'Не шко_ду_ю за лі_та_ми —'. It then continues with dynamics 'dim' and 'mf'. The vocal line resumes with dynamics 'dim' and 'mf', followed by lyrics: 'віл_шу_мі_ли вда_ли_ні, а шко_ду_ю,'. The vocal line concludes with a dynamic 'f'.

а шко - ду - ю, шо не зва - ми в рід - ній сто - ро -

f

f

f

f

1-3

1-3

dim.

dim.

4

рай,

у

рай,

у

ріл - ний

рай.

p

p

p

Не шкодую за літами —
Відшуміли вдалини,
А шкодую, що не з вами
В рідній стороні.

| Двічі

Полетів би, мов лелека
До Славути навесні,
Україно ти далека,
Хоч наснись мені.

| Двічі

І наснись, рідненъка мати,
На улюбленій землі,
Соловейко біля хати,
В небі — журавлі.

| Двічі

Материнська ніжна мово,
Голосніше долинай,
Хай летить на крилах слово
У заморський край.

| Двічі

ВЕСНЯНІ МРІЇ

Слова Д. Завертайла

Tempo di Valze

C.
A.

На

Tempo di Valze

I
II

mf

віт_ рі_ то_ по_ лі_ вес_ ня_ но_ шум_ лять,
свя_ то_ вес_ ни о_дяг_ ли_ ся_ са_ ди,

вми_ ті_ каш_
зем_ лю_ по_

mf

mf

— та — ни ро — со — ю. А мрі — і до — те — бе, ко —
— ро — ша всте — ля — є. Як — що ти ко — ха — еш ме

— ха — на, ле — тягъ,
 — не, — пі — до — жди,
 хо — четъ — ся ю — ність бо
 бу — ти швид — ко з то — ми — бо — на

- лю - ю - че сер - ця бит - тя. Моло - дість
 - лю - ю - че сер - ця бит - тя.

кру - тить - ся в тан - ці, - час - ли - ві - хви - ли - ня жи -
 1

1

mf

2

— тя.
из ли_ ни жит_ тя.

mf

1

2

На вітрі тополі весняно шумлять,
Вміті каштани росою.
А мрії до тебе, кохана, летять,
Хочеться бути з тобою.
На свято весни одяглися сади,
Землю пороша встеляє.
Якщо ти кохаєш мене, підожди, —
Юність бо швидко минає.

Приспів:

Хмільно у мрійному вальсі,
Хвилююче серця биття.
Молодість крутиться в танці, —
Щасливі хвилини життя.

Із далів приходить світанок ясний,
Обрій багряно палає.
І час розставання з тобою близький —
Щастя так швидко минає.
У юності нашій, у дні золоті
Мрії п'янкі і крилаті.
В мене з тобою дороги одні —
Щастям обое багаті.

Приспів.

ЗАДНІПРЯНКА

Слова Ю. Буряківця

Animate

C.
A.

T.
Б.

mp 1. По_ над ста _ вом,

Animato

I { f *mp*

II { f *mp*

Бас { f

в кін_ ці гре_ лі вер_ би по_ хи_ ли_ лись.

mf

Oй, не плач же, за - дніп - рян - ко, не ту - жи за

mf

mf

mf

ми - лим.

Oй, не плач же, за - дніп - рян - ко,

Понад ставом, в кінці греблі
Верби похилились.
Ой, не плач же, задніпрянко, | *Двічі*
Не тужи за милим.

Йому випали дороги
Дальні, ще й військові.
Він стискає серце в грудях, | *Двічі*
Ніби чорні брови.

Зронять жовте листя верби,
Зронять за водою,
Мицій вернеться до тебе
Переможцем з бою. | *Двічі*

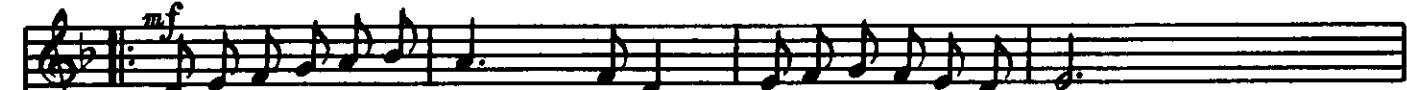
Буде палко цілувати
І вслухатись в стрілі.
То ж не плач же, задніпрянко, | *Двічі*
Не тужи за милим.

НАГАДАЙ, БАНДУРО

Слова Н. Калюжної

Moderato

* Соло

На - гадай, бандуро, спі - вами ти ду _ ші мойї сум - ній,

як шумить у нас над ни - вами тихий ле _ гіт - вітров - вий.

Яс -nim сонцем приго луб - лений,

зе - ле - ні - є пишний гай.

Де ти, кра - ю мій у - люб - лений,
зо - ло - тий мій рід - ний

1

край?

Т
Б

Де ти, кра - ю мій у - люб - лений,

1

mf

3

mf

3

mf

1

2

Хай сво_ю кра _ і _ ну_ страд_нишо

1

2

Зо _ ло _ тий мій рідний край

Мій _ рід _ ний край.

я по _ ба _ чу хоч у сні.

Де ти, краю мій у - люб - лений, зо - ло - тий мій рідний край?
 М... зо - ло - тий мій рід - ний край.

 Нагадай, бандуро, співами
 Ти душі мої сумній,
 Як шумить у нас над нивами
 Тихий легіт — вітровий.
 Ясним сонцем приголублений,
 Зеленіє пишний гай.
 Де ти, краю мій улюблений, | Двічі
 Золотий мій рідний край.

 Як степами та широкими
 У ясній липневій млі
 Жито піниться потоками,
 Хилить колос до землі.
 Гей, бандуро, ти, розраднице,
 Грай мені на чужині,
 Хай свою країну-страдницю | Двічі
 Я побачу хоч у сні.

 Світить місяць над криницями,
 У степах цвіте розмай,
 І думки злітають птицями
 У далекий рідний край.
 Ясним сонцем приголублений,
 Зеленіє пишний гай.
 Де ти, краю мій улюблений, | Двічі
 Золотий мій рідний край.

Вокальні твори у супроводі бандури або фортепіано

ВПЕРЕД, СИНИ НАРОДУ

Гімн ОДУМівської молоді

Слова I. Багряного

Tempo di marcia

- да - ни за _ ку - то _ го! Впе - ред за У_кра_ї - ну! Ед -
 - ная _ ся в бою; в бою! Здо - бу - де _ мо сво - бо - ду! Від
 во - ро - га лю - то _ го звіль - ним Бать - ків - щи - ну сво -
 - . Здо - бу - де _ мо сво - бо - ду! Від

Во - ро - га лю - то - го звіль - ним Бать - ків -

ши - ну СВО - 10.

Вперед, сини народу,
В кайдани закутого!
Вперед за Україну! Еднайся в бою! —
Здобудемо свободу!
Від ворога лютого
Звільним Батьківщину свою. | Двічі

Концтабори Печори
І тюрми з тортурами,
І пекло холодне страшної Колими.
І каторгу Сибіру,
І муки за мурами,
І слози — усе взнали ми. | Двічі

Від схилів Закарпаття
До вод Дону синього,
Від скель Севастополя до Прип'ять ачей, —

За честь і за свободу
Народу єдиного
Ми станем плечима до плечей! | Двічі

Вперед, сини і дочки
Народу робочого,
Народу трудового весна і грім пісень!
Чекає перемога нас,
Сонця блискучого,
Свободи і радости день. | Двічі

Вперед, сини народу
В кайдани закутого!
Вперед за Україну! На гнися в бою! —
Здобудем свободу!
Від ворога лютого
Звільним Батьківщину свою. | Двічі

КАРПАТСЬКІ СЧОВИКИ

Слова Яра Славутича

Moderato

The musical score consists of three staves of music. The top staff is for a soprano voice (S), the middle staff is for a bassoon (B), and the bottom staff is for a piano (P). The key signature is A major (two sharps). The time signature changes between common time (4/4) and 3/4.

Soprano (S) lyrics:

1(2.3) То не лист о_ сін_ній за во _ до _ ю по ши _ ро _ кій

Bassoon (B) lyrics:

баг _ ря _ нить за хви _ ле _ ю кру -

Piano (P) lyrics:

ти _ сі про _ пли _ ва, —

то - ю під - кар - пат - ська буй - на го - ло -

ва, під - кар - пат - ська. Баг - ря - нить за хви - ле - ю кру -

то - ю під - кар - пат - ська буй - на го - ло -

- ва.

4. Бу_де сліз, та не здо_ла_є го - ре ні бать_ків, ні

(збороми 20 - р2)

Чор_не мо _ ре, у_кра_їн_ське мо _ ре, зу_ стрі -

в ту_ зі ма_те_рів.

чай своїх бо - га - ти - рів! Зу_стрі_чай! Чор..не мо - ре, у_країнське
 море, зу - стрі - чай своїх бо - га - ти - рів!

То не лист осінній за водою
 По широкій Тисі проплива, —
 Багрянитъ за хвилю крутою
 Підкарпатська буйна голова. | Двічі

Бились хлопці Хустові на славу,
 Полягли в нерівному бою
 За свою омріяну державу,
 Січовую воленьку свою. | Двічі

І пливуть до тихого Дунаю —
 Мов на турка, браття в байдаках.
 Синя хвиля жалібно гойдає,
 Течія показує їм шлях. | Двічі
(збороми 20 р.)

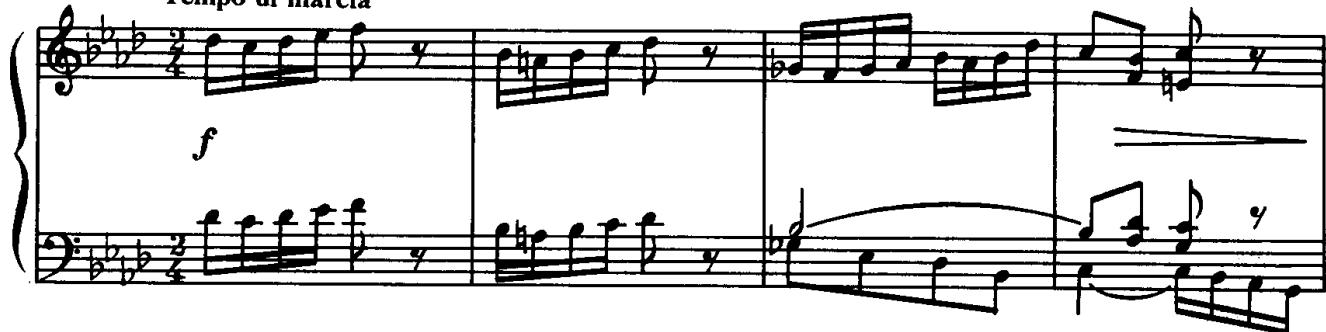
Буде сліз, та не здолає горе
 Ні батьків, ні в тузі матерів.
 Чорне море, українське море,
 Зустрічай своїх богатирів! | Двічі

НАШІ БУДНІ — РОЗГОРНЕНА КНИГА

Марш ОДУМівського юнацтва

Слова Яра Славутича

Tempo di marcia

Один

На _ ші буд _ ні — роз_ гор _ не _ на кни _ га, на _ ші

Musical score for the second system, starting with the lyrics 'Один'. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is common time (indicated by '4'). The dynamic is 'mf' (mezzo-forte). The music consists of two staves: a treble staff and a bass staff. The treble staff has six measures, and the bass staff has five measures. Measures 1-3 of the treble staff feature eighth-note patterns. Measure 4 starts with a sixteenth-note pattern followed by eighth notes. Measures 5-6 of the bass staff show eighth-note patterns.

mf

Musical score for the third system. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is common time (indicated by '4'). The dynamic is 'mf' (mezzo-forte). The music consists of two staves: a treble staff and a bass staff. The treble staff has six measures, and the bass staff has five measures. Measures 1-3 of the treble staff feature eighth-note patterns. Measure 4 starts with a sixteenth-note pattern followed by eighth notes. Measures 5-6 of the bass staff show eighth-note patterns.

свя _ та — спортив _ ний май_ дан. По _ над на _ ми зви _

Musical score for the fourth system. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is common time (indicated by '4'). The music consists of two staves: a treble staff and a bass staff. The treble staff has six measures, and the bass staff has five measures. Measures 1-3 of the treble staff feature eighth-note patterns. Measure 4 starts with a sixteenth-note pattern followed by eighth notes. Measures 5-6 of the bass staff show eighth-note patterns.

- тя - го - ю ди - ха рід . ний пра - пор, як не - бо і
 {
 }
 Приспів
 У - чись! У - чись!
 f Всі
 лан. Вчись, ю - на - че, вчись, учишь, учишь! Нас по -
 {
 }
 f
 - кли - че ве - ли - ка ме - та. Ви - зво - ля - ти
 {
 }
 бать - ків із не - во - лі - о - ду - мів - ська при - ся - га свя -
 {
 }

- та!
 Ви зво ля - ти бать ків із не во - лі -
 о ду мів ська при ся га свя та!

Наші будні — розгорнена книга.
 Наші свята — спортивний майдан.
 Понад нами звитяго духа
 Рідний прапор, як небо і лан.

Приспів:

Вчись, юначе! Учись! Учись!
 Нас покличе велика мета.
 Визволити батьків із неволі —
 ОДУМівська присяга свята.

Нами снять придніпровські долини,
 Нами мріють верхів'я Карпат.
 Кличе, кличе синів Україна,
 І любить, слабіючи, кат.

Приспів.

Дух Богдана й Тарасова слава
 Нам по вінця наповнять серця.
 І постане соборна держава
 З перемог молодого борця.

Приспів.

У НАШІМ СЕРЦІ ПУЛЬС ВЕСНИ

Пісня пластунів

Слова К. Рошко

Tempo di marcia

mf Один

у нашім сер - ці пульс вес - ни. Bo -

Bci

- на піс - ні для нас спі - ва - е. I сон - це про -

1

- ме - nem яс - ним пал - кі при - ві - ти по - си - ла -

1 2

- е. I ві - ти по - си - ла - е, по - си - ла - е. Впе -

Впе - ред!

- ред до щас - тя і ме - ти. > > Не - суть нас мо -

Не - суть!

1.2

- ло - дос - ті кри - ла. По - мо - же нам шля - хи про -

1. 2

- йти від - важ - ним' кро ком ю - ність ми -

1. 2

- ла.

мо_ же нам шля_ хи про_ ити віл_ важ_ ним кро_ ком ю_ ність

ми_ ла, ю_ ність ми_ ла. По_ ми_ ла.

У нашім серці пульс весни.
Вона пісні для нас співає.
І сонце променем ясним
Палкі привіти посилає.

| Двічі

Вперед до щастя і мети
Несуть нас молодості крила.
Поможе нам шляхи пройти
Відважним кроком юність мила.

| Двічі

Горить в нас полум'ям життя,
Вогнем яскравим і потужним.
Ми до змагань несем наш стяг
Всі, як один, поривом дружнім.

| Двічі

Бадьора пісня лине в світ.
Іде луною в сині далі,
Де чарівний калини цвіт
Вбирає землю у коралі.

| Двічі

Могутнім вітром буревій
Нехай несе крізь хуртовини.
Поклін вам, землі наших мрій,
Тобі, народе України!

| Двічі

Вперед до щастя і мети
Несуть нас молодості крила.
Поможе нам шляхи пройти
Відважним кроком юність мила.

| Двічі

ПІСНЯ ПРО АМЕРИКУ

Слова О. Гай-Головка

Tempo di marcia

S.
A.

T.
Б.

mf

mf

Tempo di marcia

f

mf

зна_ ю_ кра_ і_ ну, мій со_ ко_ ле_ бра_ те, що

слава із не - і у все - світ или - ве... Це
 гор - да кра - ї - на - Спо - лу - че - ні Шта - ти, де
 віль - но, як пташ - ка, лю - ди - на жи - ве. Це

гор - да кра - і - на - Спо - лу - че - ні Шта - ти, де
 віль - но, як пташ - ка, лю - ди - на жи - ве.

1 - 4

mf

Там

mf

1 - 4

5
—не— тах сво їх.
—
5

Я знаю країну, мій соколе-брате,
Що слава із неї у всесвіт пливє...
Це горда країна — Сполучені Штати,
Де вільно, як пташка, людина живе.

| Двічі
Там стигнуть-пишаються сонячні грони
Великої волі крізь гомін століть...
І полум'ям ллються з землі Вашингтона | Двічі
В країні, де чорна неволя стоїть.

Із гордого пропору стъожок сузір'я
Мир лине у світ до зажурених хат...

Зіхлялий в борні, та не впалий в зневір'я, | Двічі
Жде вільного брата закований брат.

Все дужче ясніє там Символ Свободи,
Все дужче шаліє недолюдків лють...
Та скоро зустрінуть повсталі народи
Людей із-за моря, що волю несуть.

| Двічі
А з ними у лаві й моя Україна,
Що спрагнена волі найбільш за усіх...
Розбивши кайдани і вставши з руїни,
Вкарбує цей день на багнетах своїх.

ГОМОНІЛА УКРАЇНА

Слова Т. Шевченка

Sostenuto

m.f

f

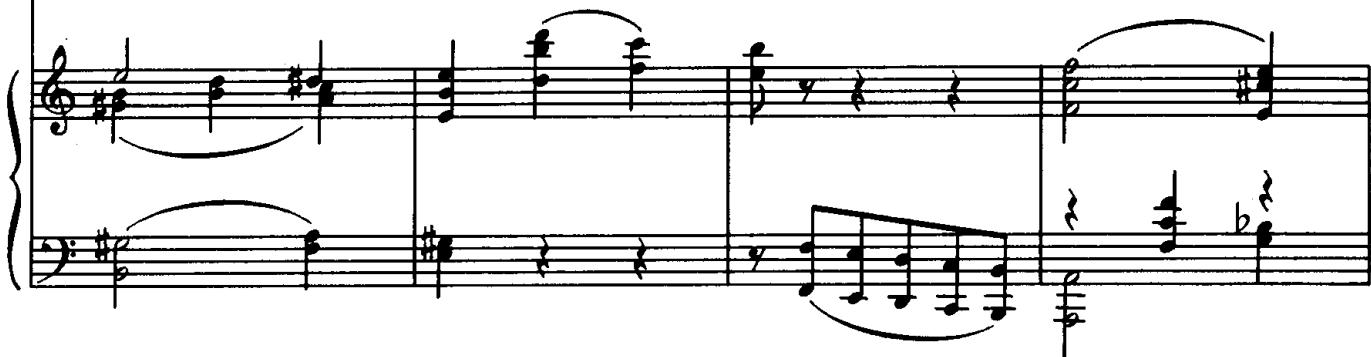
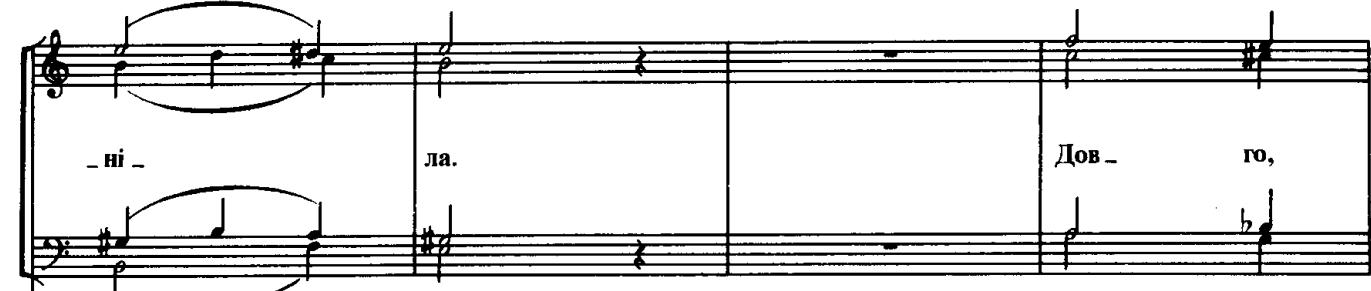
Moderato, maestoso

T. *mf*

Го_мо_ ні_ ла У_ кра_ ї_ на, дов_ го_ го_ мо_

Б. *mf*

Moderato, maestoso

дов - го кров сте - па - ми тек - ла, тек -

ла, чер - во - ні - ла,

чер - во - ні -

p

A musical score for three voices (Soprano, Alto, Bass) and piano. The score consists of six systems of music. The vocal parts are in treble clef, and the piano part is in bass clef. The vocal parts are connected by a brace. The piano part has a dynamic marking of *p*.

System 1: Treble clef. Dynamics: *d.*, *p.*, *d.*.
Text: ни - ми си - ни - ють.
ни - ми мо - ги - ли, мо - ги - ли си - ни - ють.

System 2: Treble clef. Dynamics: *p*.
Text: Тиль - ки ві - тер ти - хе - сень_ко по -

System 3: Treble clef. Dynamics: *p*.
Text: ві - е над ни - ми, тиль - ки ро - си ра - не - сенько

System 4: Treble clef. Dynamics: *p*.
Text: ві - е над ни - ми, тиль - ки ро - си ра - не - сенько

System 5: Treble clef. Dynamics: *p*.
Text: ві - е над ни - ми, тиль - ки ро - си ра - не - сенько

System 6: Treble clef. Dynamics: *p*.
Text: ві - е над ни - ми, тиль - ки ро - си ра - не - сенько

The musical score consists of three staves of music. The top staff is for voice (soprano), the middle staff is for piano (right hand), and the bottom staff is for piano (left hand/bass). The lyrics are written in Ukrainian below the vocal line. The piano parts include dynamic markings like *rall.* (rallentando) and *mp* (mezzo-forte). The vocal line features several melodic phrases with varying rhythms and dynamics.

lyrics (Ukrainian):

 сло_ за _ ми дріб _ ни - ми їх у - ми - ють,

 їх у - ми - ють, у - ми - *rall.* ють.

ОЙ ЧЕРВОНА КАЛИНОНЬКО

Слова О. Ільченка

Andante sostenuto

This is a single staff of piano music, likely for the left hand or bass. It features a continuous eighth-note pattern in 2/4 time. The dynamic marking *mp* (mezzo-forte) is present, along with a short dash indicating a sustained note or harmonic support.

C.

A.

mf

ой чер_во_на ка_ли_нонько,

Ой чер_во_на ка_ли_нонько,

mp

бі_лій цвіт, бі_лій цвіт, ти квіт_ча_єш, по_ви_ва_єш

ци_лій світ, ці_лій світ.

1-4

1-4

1 - 4

1 - 4

5

Ой червона калинонько, (2)
Білій цвіт, (2)
Ти квітчаєш, повиваєш
Цілій світ. (2)

Умивайтесь, дівчатонька, (2)
Молоді, (2)
Цвіт-калину розпускайте
По воді. (2)

Ой рум'яні будуть личка (2)
У дівчат, (2)

Що калиною вмивались
Проти свят. (2)

Хто в купелі з калиною (2)
Охрестивсь, (2)
Той на щастя, ще й на радість
Уродивсь. (2)

Наша пісня пролітає (2)
З краю в край. (2)
Цвіт-калино, Україно,
Процвітай! (2)

ВИШІЙ, ВИШІЙ

Слова М. Пироженка

Allegretto

f

1 - 4

5

C. A.

f

Vi - shiy, vi - shiy, mo - ya kirk - pa - ta, vi - shiy so - roch - ku me -

ni. Tak, щоб на ній Кар - па - ти вид - но бу - ло вда - ли -

1-3 ni. все ко - ло сер - ця бу - ла.

Виший, вищий, моя кирпата,
Вищий сорочку мені.
Так, щоб на ній Карпати
Видно було вдалини.

Вищий, вищий на всенікі груди,
Квітів позич у гаю.
Так, щоб хороші люди
Бачили душу мою.

А на тім, а на тім шнурочку
Китицю-колос вчели.
Вималої на тій сорочці
Рідні мої степи.

Так, щоб і даль солов'їна,
Й дівчина біля села.
Так, щоб моя Україна
Все коло серця була.

ЙДУТЬ ДІВЧАТКА І ХЛОП'ЯТКА

(Для дитячого хору)

Слова К. Перелісної

Tempo di marcia

The musical score consists of six staves of music. The top staff shows the piano's bass line and treble clef melody. The second staff begins with the vocal line: "Йдуть дів_ чат_ ка і хло_ п'ят_ ка, о _ чень_ки го _ рять," followed by piano chords. The third staff continues the piano chords. The fourth staff begins with the vocal line: "рів_ но кро _ ки від _ би_ ва _ ють і три_ ма _ ють ряд." The fifth staff continues the piano chords. The sixth staff concludes with the vocal line: "Раз, два, раз! Сте_ режіться нас. Раз, два, раз! Сте_ режіться нас." The piano accompaniment returns in the final staff.

Йдуть дівчатка і хлоп'ятка,
Оченьки горять,
Рівно кроки відбивають
І тримають ряд.
Раз, два, раз!
Стережіться нас. | Двічі

Люблять діти Україну,
Знають ворогів,
І ніколи не замовкне

Переможний спів:
Раз, два, раз!
Стережіться нас. | Двічі

Хоч малі ще ті хлоп'ята,
Та як підростуть,
Всі до бою з ворогами
За свій край підуть.
Раз, два, раз!
Стережіться нас. | Двічі

ПОШЛИ НАМ, БОЖЕ

Молитва

(Для дитячого хору)

Слова К. Перелісної

Andante

The musical score consists of two staves of music. The top staff is for the voice (soprano) and the bottom staff is for the piano. The key signature is G major (one sharp), and the time signature is common time (indicated by '4'). The vocal line begins with a short rest followed by a melodic line. The piano accompaniment features sustained notes and chords. The lyrics are written below the notes. The vocal part starts with 'По_шли нам, Бо_ же,' and continues with 'ма_ леньким ді_ тям, щас_ тя, здо_ ро_ в'я на дов_ гі лі_ та!'. The piano part provides harmonic support throughout the piece.

Пошли нам, Боже,
Маленьким дітям,
Щастя, здоров'я
На довгі літа!

Щоб виростали
Розумні й сильні,

Душою чисті
І серцем вільні.

Щоб нам світила
Зіронька долі,
Щоб ми не знали
Лиха ніколи.

ВЕСНА ЗИМОЮ

Слова О. Ярового

Andante

Ялиночка, ялиночка,
Зелена, запашна. (2)
В холодную годиночку
Ти є для нас весна. (2)

А лямочки, мов зорі,
Від них іде тепло. (2)
Для нас зими надворі
Так, ніби й не було. (2)

Хай злиться хуртовина,
У вікна снігом б'є. (2)
Щаслива та хатина,
В якій ялинка є. (2)

Ялиночка, ялиночка,
Зелена, запашна. (2)
В холодную годиночку
Ти є для нас весна. (2)

Солоспіви у супроводі фортепіано

БОГДАНОВА СЛАВА

Слова А. Юриняка

Andante

p *poco cresc.*

To не хма - ри вкри - ли об - рій, і не

mp

з мо_ ря йде ту_ ман, то на бій під Жов_ті Во _ ди слав_ну
 Січ ве_де Бог_ дан. То на бій під Жов_ті Во _ ди слав - ну
 Січ ве_де Бог_ дан.
 acceler. a tempo mf
 Ma_ ють стя_ ги ма_ ли_

но_ ві, сон_ це гра - є на шаб - лях: по_ пе _ ре - ду всіх Зі_

но_ вій бу_ ла_ во_ ю ка_ же шлях, по_ пе _ ре - ду всіх Зі_

rit. acceler.
 но_ вій бу_ ла_ во_ ю ка_ же шлях!

rit. ff acceler.

p
a tempo

Allegretto

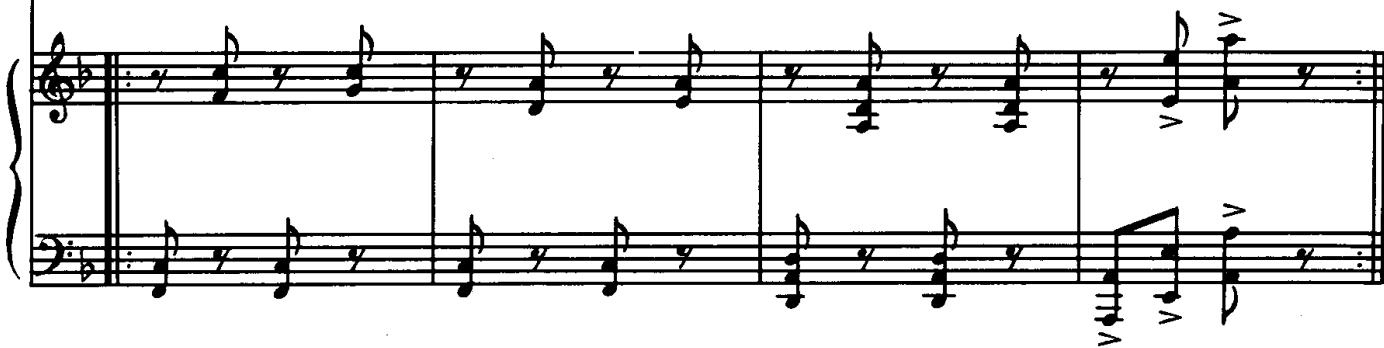
f

В да - ли - ні во - ро - жий та - бір, чу - ти го - мін, чу - ти спів,

f

ко_за _ ки, як Бо_ жа ка_ па, рап_ том впа _ ли на ля _ хів,

1

2

rap_ том впа_li на ля_xів.

Роз_ мах_nись, ко_ заць _ка шаб - ля, ти влу_ чай руш -

_ни _ щі стріл, і ті _ ка - с вже в без_ лад - ді на _ товп лю _ тих

во _ ро _ гів. I ті _ ка - с вже в без_ лад - ді на _ товп лю _ тих

во-ро-гів. Гей! 8
Andante Tempo I
 На че блис-кав-ка ле-
 - ті-ла, слав-на віст-ка пе-ре-мог. І рос-те ко-зацька
 си-ла, встав за во-лю весь на-род! І рос-те ко-зацька

си_ла, встав за во_лю весь на_род!

КОНОТОПСЬКА СЛАВА

Слова Яра Славутича

Moderato

1(3). То недимлять по_жеж ди_ми, не ри_нуть

бу_руни по_то_пу, — бе_рутъ, берутъ бо_яр нав_ле_рейми

від_важк_ні во_і з Ко_но_ то_ пу.
mf
 2(4,5)I ко_сять зайд, не_

-мов тра_ву, на_рід ед_ на_ ю_чи під стя_ ги. Ве_де Ви_
ff

-гов_ський на Моск_ву ПОЛКИ ко_зацько_ і зви_ тя_ ги.

ти.
ги.

То не димлять пожеж дими,
 Не ринуть буруни потопу, —
 Беруть бояр навпереди
 Відважні вої з Конотопу.

І косять зайд, немов траву,
 Нарід єднаючи під стяги.
 Веде Виговський на Москву
 Полки козацької звитяги!

Нестримні, з крилами орлів,
 Відплати спраглі за наругу —

Летять на орди москалів
 Герої Січі, браття з Лугу...

То не громить від громовиць,
 Не чорні хмари б'ють грозою, —
 Співають кулі з гаківниць
 І кроплять помстою святою.

Метають ядра гармаші,
 Шаблям торуючи дорогу...
 Радій, народе, від душі!
 Святкуй, Виговський, перемогу!

1949 рік

ВІТРЕ БУЙНИЙ

Слова Т. Шевченка

Allegro moderato

The musical score consists of two staves of music. The top staff is for a treble clef instrument (likely flute or oboe) and the bottom staff is for a bass clef instrument (likely bassoon or cello). The music is in common time (indicated by a 'C') and has a key signature of one sharp (F#). The tempo is Allegro moderato.

The lyrics are written below the notes:

Віт - ре буй - ний, віт - ре буй - ний,
ти з мо - рем го - во - риши. Збу - ди йо - го, за - грай ти з ним, спи -
тай си - нє мо - ре, во - но зна - є,

Musical markings include dynamic signs (f, ff), sixteenth-note patterns, and measure numbers (6).

де мій мі - лий, де (бо) йо _ го но _ си _ ло,
 { 3 6 6 6 6 6 6 6
 во_но ска _ же, си _ не мо _ ре, де йо - го по -
 { p f f
 - ді - ло, де йо - го по -
 { 6 6 3 3 ff
 - ді - ло.
 poco a poco dim.

Коли

ми_ ло_ то вто_ пи_ ло, — роз_ бий, си_ не_ мо_ ре:

пі_ ду шукать

миленько_ го, най_ ду сво_ е го_ ре,

най_ду йо_го, при_горну_ ся, на сер_ші зо_ млі_

- ю. То_ді, хви_ ле,

не_ си з ми_ лим, ку_ ди

ви_ тер ви_ е,

ку - ди ві - тер ві - е!

ЗЕМЛЕ РІДНА

Слова В. Симоненка

Andante

Земле рід - на, мо - зок мій світ -

лі - е, і ду - ша ніж - ні - шо - ю ста - е.

mf

Як твої сподіванки і мрії
 у житті ври-ваються мо-є.

Moderato

Я живу то-бо-ю і для те-бе,

vi_ йшов з те_ бе, в те_ бе пе_ ре_ иду. Під тво_

poco cresc. *f*

-ім ви_со_ким не_ бом гар_ ту_ вав я ду_ шу

poco rit. *rit.* *a tempo*

мо_ ло_ ду.

poco rit. *rit.* *a tempo*

rit.

ОКСАНА

Слова Ю. Буряківця

Moderato

A musical score for voice and piano in 2/4 time, featuring a key signature of one sharp. The vocal line consists of three staves, with lyrics in Ukrainian. The piano accompaniment is in the bass staff. The score includes dynamic markings such as '6' and '5' above the piano part, and various slurs and grace notes. The lyrics are as follows:

зга_ше_ но вог_ні. Дмуть віт_ри із Пів_но_чі, Ок_
са_но, в на_шій при_ дніп_ровській сто_ро_ні, дмуть віт_
ри із Пів_но_чі, Ок_са_но, В на_шій при_ дніп_ров_ській
сто_ро_ні.

За рікою — постріли в туманах,
І по селах згашено вогні.
Дмуть вітри із Півночі, Оксано,
В нашій придніпровській стороні. | Двічі

Що ми знали, бачили з тобою,
І страшить майбутнє, наче ніч.
Ось полинуть роки за водою,
І не буде більше теплих стріч. | Двічі

І як осінь в вирій птиць поманить,
Неодмінно я вернусь назад.

Тільки ти не вийдеш в ніч багряну | Двічі
Із походу друга зустрічать.

Стрілянина розпочнеться з шанців,
Що травою й зіллям обросли.
Йшли в розвідку вечором повстанці,
І тебе розстріляну знайшли. | Двічі

В нашім краю осінь у туманах,
Від набоїв рвуться береги.
Чуєш, народ наш встає, Оксано,
І тримтять, втікають вороги. | Двічі

1942 рік

НЕ ПЛАЧ, УКРАЇНО

Слова І. Овечка

Andante molto

Не

плач, Україно! Не плач, рідна ма - ти! Не вмерла ще до ля тво -

- я.
 Ще бу_ де_ мо, рід_ на, ми вку_ пі спі_ ва_
cresc.
 - ти, збе_ реть_ ся ще на _ ша сі_ м'я!

Ще вернуться ді_ ти з да_ ле_ ко_ го
 кра_ ю, ще сон_ це о_ світить по_ ля.
 Не плач, У_кра_ і_ но! Не

плач, рід_ ний га _ ю! Збе_ реть_ ся ще на_ ша си-

- м'я!

dim. *p*

p *cresc.*

f

mf

Не

плач, мо_ я нень_ ко! Не плач, у_ кра_

f

и_ но! Хай Ві_ ра, На_ ді_ я, Лю_ бов за_

p

- мі_ нять без_ меж_ ні_ і ра_ ни йру_ і_ ни, си_

p

rit.
 -нів тво - іх згуб - ле - них кров.
 rit.
a tempo
p
 Не плач, У_ кра_ і_ но! Не
p a tempo
cresc.
 плач, рід_ на ма - ти! Ті сло.. зи - да - рем - ні тво -
cresc.
f
 -ї: не чу - ти вже бо.. ю, за - МОВК - ли гар -
f

poco dim.

ма_ти, та дим ще нав_ко_ло сто_йт...

poco dim

poco rit.

mf

Ще

poco rit.

вернутся ді_ти з да_ле_ко_го кра_ю, ще сон_це о_світить по_

mf

a tempo

ля. Не плач, У_кра_і_но! Не плач, рід_ний

га_ ю! — Збе_ реть_ ся_ще на_ ша сі_ м'я,

на_ ша сі_ м'я, 8 — на_ ша сі_

— м'я, на_ ша сі_ м'я! 8 —

ЛЮБИСТОК

Слова Г.Черінь

Andante

rit. *mf a tempo*

Ми сьо_год_ ні знов у-

mf

rit.

a tempo

-двох з то - бо - ю за се_ ло хо - ди - ли по - над

став.

Як спо - чи - ти сі - ли під вер -

бо_ ю, ти зітхнув і ти_ хо за _ ни _ тав:
 «Па_м'ята_ єш, Га_лю?
 Zo_ ri, як на_ мис_ то, роз_ си_ па_ ла ніч_ ка над се_
 лом». «Пам'ятаєш: зе_ ле_ нів лю_ бис_ ток

rit.

під ВІК_ НОМ.

Più mosso

Allegro non troppo

mf

Вже дав_ но не_ ма_ с з до_ му звіс_ ТОК,

cresc.

тіль - ки во - рон кря - че на бі - ду,
 па м'я - та - єш, Га лю, той лю - би - сток
 у тво ім за - мрі - я - нім са - ду?...» «Па м'я
 - та - ю все, мій лю - бий хлон - че, та хоч
poco acceler.
poco acceler.
a tempo
a tempo

жде нас рід_ на сто_ро_ на, по_ ки
 во_ рог той лю_ бис_ ток то_
 -че, до_ти нам су_ди_ лась чу_ жи_
 -на».

ЛЕБЕДІ

Слова М. Ситника

Andante

The musical score consists of three systems of music. The first system starts with a treble clef, a key signature of two sharps, and a common time signature. It features a vocal line with eighth-note patterns and dynamic markings *p* and *mf*. The lyrics are: "Ти ка_за_ла при_йдеш то_ді," followed by a repeat sign. The second system continues with the same key signature and time signature. The lyrics are: "як вернуться до нас ле_бе_ді," followed by a repeat sign. The third system begins with a forte dynamic *f* and a treble clef, continuing the musical line. The lyrics are: "як роз_kvіт_ не виш_ невий наш сад. Ти вер_". The score includes bassoon parts with sustained notes and harmonic patterns.

-неш_ся до_ до_му на_ зад.
 Più mosso
 m f
 Дні про_

- йшли, най три вож_ні - ші дні, що ві -

ми зда_ ва_ лись ни_ ні...

Мар_но знов_ я і_ ду до рі_
 -ки: де виш_ не_ ві роз_ квіт_ ли піл_ ки,
 rit. a tempo
 rit. a tempo
 rit. a tempo
 де так пах_ не_ при_
 ваб_ ли во сад, як ко_ хан_ ня ми_
 f

ну_ ло_ го чад.
 О.. че_ ре_ ти шум_

poco rit.
mp

- ля_ть на во_ ді, на во_ ді, ле_ бе_

poco rit.

a tempo

-ді...

f a tempo

p pp

ПРОЩАННЯ*

Слова А. Малишка

Allegretto

Bi-
чи ε ві - тер по тра-
гу - де в мо - рях при -

- ві,
- бій, по зе - ле - ний му - ра -
бліс - ка в не - бі го - ро -

- ві.
- бій? Про - ве - ду - те - бе до
Чи на ме - не ду - же

росо cresc.

*Автор музики у своєму творі використав фрагменти з віршів А. Малишка «Ходить вечір», «Прощання».

Meno mosso

по_ля, гля_ну в о_ чі, на вус_та, а чи во_ ля, чи не_ во_ ля,
схо_жий твій хо_ро_ ший, ми_лій твій... Шепче ві_ тер ко_ми_шу.

mf

a tempo

на_ пи_ши ме_ні
По_ сміх_ну_лась: на -

лис_та.
пи_ши.

rit.

a tempo

f

Не су_муй од_на,

не журись од_на,

дів_чи_но мо_я хо_ро_ша, —

11

f

виш_ия на _лив_на. Ой на_ пій ко - ня,
 ка_ре о_ че_ ня, си_ зо_ кри_ ле го_ лу_ б'ят_ ко,
 до по_ ба_ чен_ ня.
 до по_ ба_ чен_ ня.

КОЛИСКОВА

Борискові
Слова Б. Олександрова

Più mosso molto

cresc.

Andante

p dolce

Спи, мій ма - ле - сенький,

mf

спи.

Ни - ви о - ку - та - ні сном.

rit.

a tempo

Сріб - но - ю стеж_ ко _ ю, ні - би ме -

rit.

a tempo

режкою, мі - сяць пли - ве за вік -
 ном... Спи, спи, мій ма - ленъкій, спи...

Спи, мій малесенький, спи.
 Ниви окутані сном.
 Срібною стежкою,
 Ніби мережкою,
 Місяць пливе за вікном...

Десь за морями — земля,
 Житом засіяний лан.
 Стелиться хвильами,
 Долами, схилами
 Легкий ранковий туман...

Там небосхили ясні —
 Неба і золота гра...
 Плинуть між кручами
 Цвітом квітучими
 Води Славути-Дніпра...

Тільки — в неволі той край,
 Щастя не бачене там.
 Люди засмучені,

Рідні розлучені —
 Виростеш — знатимеш сам.

Виростеш, хлопчику мій,
 В цій неозорій землі.
 Край той загублений,
 Серцем полюблений
 Буде ясніти в імлі.

Буде він казка і сон,
 Буде він синій розмай,
 Поки з безбожої
 Сили ворожої
 Звільнимо батьківський край!

Спи ж, маленя, засинай...
 Поки ще квола рука —
 Хай қароокому
 В світі жорстокому
 Буде дорога легка.

ВЕЛИКОДНІ ДУМИ

Слова Б. Олександрова

Andante

f

rit.

mf a tempo

Вес_ня_ний день. Сп_ву_чи то_ни,

rit. 3 3

mf a tempo

і не_бо зо_ло том го_рить... «Хрис_тос вос-

3 f 3 3 3 3

- крес!» — сп_ва_ють дзво_ни, ко_лишуть піс_не_ю bla-

3 3 3 3 rit.

a tempo

- КИТЬ.

a tempo

3 3 3 3 rit. 3 3

*a tempo**mf*

у си_ню да_леч ли_нуть мрі_ї... О, кра_ю

*a tempo**pp*

сон_ця і сте_пів, щоб за_гу_бить сво_ї на_ді_ї, ти

дов_го-

дов_го так тер_пів!

*rit**a tempo**mf*

А_ле ні_ко_ли світ_ло Ра_ю не по_

a tempo

f

- гас _ ло в шумі гроз, то ж ві _ рю я, що ти, мій кра _ ю,

rit

так са_мо віч_ ний, віч_ ний, як Хрис_

a tempo

- тос.

a tempo

rit

mf

I не зло_ба, не дух Мадон. *3* ни

у кра_ю во_лі бу_де жить. А бу_ де Бог! Вос_

крес_ ні дзво_ ни, Ве_ лик_ день, сон_ це

rit. *a tempo*

i bla_kитъ...

rit. *a tempo*

8=

11=

ців з-під Советів (ДОБРУС). Особливі організаторські здібності проявив Д. Завертайло як член управи ОДУМу. Завдяки його старанням було створено струнний ансамбль та ансамбль бандуристів ОДУМу в Чікаго.

Д. Завертайло був адміністратором в ансамблі бандуристів, яким керував Г. Китастий. Тоді й була написана пісня «Весняні мрії» на вірші Д. Завертайла.

Життєвий шлях його обірвався раптово на 53-му році життя 31 серпня 1981 р. Похований на українському кладовищі в м. Блумінгдейл, неподалік Чікаго.

Ільченко Олександр — прозаїк. Народився 4 червня 1909 р. в м. Харкові в сім'ї залізничника. Навчався у Харківському університеті. Був на журналістській роботі.

Автор багатьох повістей, оповідань, нарисів. Серед них: «Дві казки для дорослих» (1966), «Багряний лист» (1969), роман «Козацькому роду нема переводу, або ж Мамай і Чужа Молодиця» (1958, 1984, 1985) та багато інших.

Овечко Іван — поет, прозаїк, літературознавець та громадський діяч. Народився 20 травня 1920 р. на Мелітопольщині Запорізької області в родині заможних селян. Восени 1930 р. його батьків розкуркулили. Батько втік від висилки на Донбас, мати з малими дітьми якийсь час переховувалася у добрих людей в інших селах, а потім також добралася на Донбас. Там, у Краснолуцькому районі, і закінчив І. Овечко середню школу. Навчався заочно у Ворошиловградському (тепер Луганському) педагогічному інституті, після закінчення якого учителював спершу в початковій, а пізніше — у середній школі. У 1938 р., за Сжова, заарештували його батька, який зазнавши великих тортур та знущань, очевидно, був розстріляний, бо слід його захолос.

На початку Другої світової війни І. Овечка разом з іншими синами «ворогів народу» відправили на фронт без зброї та обмундирування. Їхню частину оточили німці, проте їйому пощастило відратися з оточення і пішки дістатися додому.

Його родина перебралася на Захід. Опинившись у Німеччині, І. Овечко працював на фабриці. Після закінчення війни виїхав у Бразилію. Там спочатку два роки працював на фізичній роботі, пізніше разом з братом відкрив власне підприємство. Писав для українських газет і журналів, а також португальською мовою — до бразилійських. У цей період життя написав багато статей, гуморесок, віршів, оповідань та репортажів.

Америку вперше разом з родиною відвідав у 1958 р., а в 1959 р. переїхав жити до Каліфорнії. Заробляв на життя закрійником у різних підприємствах і водночас брав активну участь у культурному житті української громади. Був одним із засновників тижневика «Вільний світ», редактором і видавцем «Вістей українського культурного осередку». Опанувавши англійську мову, почав викладати в коледжах та університетах німецьку і російську мови, культуру народів Советського Союзу та історію десидентського руху. У 1971 р. захистив докторську дисертацію в Українському Вільному Університеті — «Чехов і Україна», в якій довів, що А. Чехов — українського походження, простежив його зв'язки з Україною та виявив українські елементи в його творчості. 1982 р. заснував і видавав протягом 36 місяців журнал «Украпрес» — критичний

огляд української преси. В 1984—1985 рр. двома накладами видав довідник про Україну та українців під назвою «Ukraine and Ukrainians». Живучи в Колорадо, заснував своє видавництво, в якому видав чотири збірники власних статей, а також понад сорок книжок інших українських авторів.

На його вірші написано п'ять пісень: Г. Китастим — «Не плач, Україно», В. Божиком — «Навчіть мене, мамо», В. Шутем — «Велика Ти», «Усусузе, не сумуй!» та «В очах веселка».

Олександрів Борис (літературне ім'я Бориса Олександровича Грибінського, псевдонім — Свирид Ломачка) — поет, прозаїк, перекладач, редактор, літературознавець і культурно-громадський діяч. Народився 21 липня 1921 р. в Ружині на Житомирщині. Початок Другої світової війни застає його студентом філологічного факультету Київського педагогічного інституту. В роки війни виїжджає на Захід. Перебуваючи в таборі для переселенців у Зальцбурзі (Австрія), видає першу збірку поезій «Мої дні». 1948 р. Б. Олександрів переїхав до Канади й поселився в Торонто. Окрім роботи, що давала засоби для існування, займався культурно-громадською діяльністю. У 1962 р. навчався у бібліотекарській школі, потім здобув вищу освіту, закінчивши славістичний факультет Оттавського університету. Був редактором і співредактором журналів «Промінь», «Літаври», «Нові дні» та «Молода Україна» (журнал ОДУМу).

Життя Б.Олександрова закінчилося трагічно. 21 грудня 1979 р. на вулиці м. Торонто його збив автомобіль.

Б. Олександрів є автором поетичних збірок «Туга за сонцем», «Колокруг», «Камінний берег» і «Поворот по сліду»; прозових гумористично-сатирических творів, надрукованих під псевдонімом Свирид Ломачка «Свирид Ломачка в Канаді» та «Любов до ближнього». Переклав українською мовою цілий ряд поезій з білоруської, англійської, французької, чеської та російської мов.

Поезія Б. Олександрова дуже мелодійна. На його вірші композиторами Ф. Евсевським, І. Веселовським, В. Шутем, Р. Бородієвичем, М. Недзвецьким, В. Годзяцьким та Г. Китастим написано ряд вокальних творів. Два твори Г. Китастого на слова Б. Олександрова («Великодні думи» та «Колискова») вміщуються в цій збірці.

Олександр Олесь (Олександр Іванович Кандиба) — поет. Народився 5 грудня 1878 р. в с. Білопілля на Сумщині. 1902 р. закінчив Харківський ветеринарний інститут. Літературну діяльність почав 1903 р. У 1919 р. разом з українською армією С. Петлюри емігрував до Австрії (Віденсь), пізніше перебрався до Праги, де й прожив решту свого життя. Перебуваючи в еміграції, словом продовжував свою боротьбу за українську державність. Помер О. Олесь 22 липня 1944 р. в Празі після тривалої хвороби, пригнічений смертю единственного сина — поета Ольжича, закатованого німецькими нацистами в концтаборі у Саксенгаузені.

Твори О. Олеся: збірки «З журбою радість обнялась» (1907), «Поезії» (1909), «Твори» (1914), «Чужиною» (1920), «Перезва» (1921), «Кому повім печаль мою» (1931). Багато віршів поета покладено на музику.

Перелісна Катерина — дитяча письменниця і пе-

дагог. Народилася 1902 р. в Харкові. У 1919—1931 рр. виступала з віршами, оповіданнями, статтями і рецензіями в харківських журналах і газетах. У 1942 р. виїхала до Львова, працювала в журналах «Мали друзі» і «Дорога». Після війни жила в Німеччині. Автор дитячих збірок: «Для малят про звірят» (1952), «Ой хто там?», «Три правди» (1967) та ін.

Підсуха Олександр — поет, драматург, прозаїк. Народився 16 жовтня 1918 р. в с. Ніжиловичі Макарівського р-ну на Київщині в селянській сім'ї. У 1939 р. закінчив англійський факультет Харківського педагогічного інституту іноземних мов. Викладав у Донецькому індустриальному інституті, в Київському педагогічному інституті, працював відповідальним редактором журналу «Дніпро», був головою Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном.

Автор понад 20-ти поетичних збірок, серед яких «Чекання зустрічі» (1980), «Гарячий цвіт осені» (1985) тощо, роману у віршах «Поліська трилогія» (1962), кількох збірок прозових творів та п'єс.

Симоненко Василь — поет. Народився 8 січня 1935 р. в с. Біївці Лубенського р-ну на Полтавщині в селянській родині. В 1957 р. закінчив факультет журналістики Київського державного університету. Працював у редакціях газет «Черкаська правда», «Молодь Черкащини» та інших періодичних виданнях, друкуючи в них свої поезії, статті, переклади. Перша книга «Тиша і грім» вийшла у 1962 р., невдовзі, у 1963 р., побачила світ його казка «Цар Плаксій та Лоскотон».

Передчасна смерть обірвала життя поета 14 грудня 1963 р.

Після смерті поета окремими виданнями вийшли книги поезій: «Земне тяжіння» (1964), «Поезії» (1966), «Избранная лирика» (рос. мовою, 1968), «Лебеді материнства» (1981), казка «Подорож у країну Навпаки» (1964), збірка новел «Вино з троянд» (1965). За кордоном вийшли книга «Берег чекань» (1965) та «Поезії» (1966).

Ситник Михайло — поет. Народився 6 травня 1920 р. у м. Васильків під Києвом. Почав друкуватися 1936 р., будучи студентом Київського педагогічного інституту. Під час німецької окупації М. Ситник деякий час редактував газету у Василькові, пізніше працював у редакції часопису «Українське Слово» в Києві, де він організував і редактував «Літературний додаток» до «Українського Слова», котрий став потім частиною окремого літературного часопису «Літаври». Після повернення Радянської Армії поет емігрував за кордон. Тута за втраченим рідним краєм змагатися з примарами минулого, він почав шукати забуття у чарці, усамітнюватися, уникати зустрічей зі знайомими. 21 серпня 1959 р. його знайшли мертвим в Гумболт-паркові в Чікаго. Похований в містечку Елмвуд — передмісті Чікаго.

За життя М. Ситник видав чотири збірки поезій. Дві з них в Україні — «Від серця» та «Нові обрії», решту — «Відлітають птиці» (1946) і віршовану повість про Українську Повстанську Армію «Залізничний сторож» (1947) — на еміграції. Багато віршів і нарисів друкувалися в журналі ОДУМу «Молода Україна», «Нових днях», в газеті «Українські вісті» та

інших періодичних виданнях діаспори. Остання збірка його поезій «Цвіт папороті» була видана зусиллями Центрального комітету ОДУМу та видавництва «Молода Україна» у 1975 р.

Славутич Яр — поет, літературознавець. Народився 11 січня 1918 р. в с. Благодатні на півночі Херсонщини. Навчався в початковій школі с. Благодатного, потім — в Гурівській семирічці. У 1932 р. його і батька заарештували, а матір із малими дітьми виселили з хати. Прадавній їх хутір зрівняли з землею. По дорозі на заслання Яр Славутич вискочив з вагона на повному ходу і повернувся в Україну. Жив і здобув середню освіту під чужим іменем. У 1940 р. закінчив Запорізький педагогічний інститут з дипломом викладача української мови і літератури.

Під час війни Яр Славутич брав участь в українському підпільному русі, був сотником в організації ним із колишніх червоноармійців Чернігівської Січі, яка вилася згодом в Українську Повстанську Армію.

В Німеччині навчався в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, видавав журнал «Заграва», був редакційним секретарем часопису «Арка» та Мистецького Українського Руху (МУР). Тоді ж вийшли в світ його збірки поезій «Співає колос», «Гомін віків», «Правдоносці» та «Спрага».

Після приїзду до США відновив навчання в Пенсильванському університеті у Філадельфії й здобув диплом доктора філософії. Педагогічну працю почав у школі мов у Монтереї в Каліфорнії. Впродовж 1960—1983 рр. був професором слов'янських мов і літератури в Альбертському Університеті в Едмонтоні (Канада).

Яр Славутич є автором дванадцяти поетичних збірок, шести наукових праць з літературознавства, семи підручників української мови, багатьох статей та рецензій. Відзначений багатьма нагородами, а саме: першою і другою преміями від Українського літературного фонду ім. І. Франка в Чікаго, Шевченківською золотою медаллю від Комітету Українців Канади за педагогічну діяльність, преміями ім. Д. Яворницького та Д. Загула. Протягом 1992—1994 рр. в Україні видано його «Твори в двох томах», дослідження «Меч і перо» та «Розстріляна муз», а в Канаді — книги «Українська література в Канаді» та «У віри багатокультурності». 1995 р. у видавництві «Музична Україна» вийшли «Вокальні твори на слова Яра Славутича».

Близько 50 його поезій покладено на музику. Г. Китаєвий написав чотири пісні на вірші Яра Славутича: «Карпатські січовики», «Наши будні — розгорнена книга», «Конотопська слава» та «Дума про Кемптен». Перші три пісні вміщено в цьому збірнику.

Черінь Ганна — поетеса, прозаїк. Народилася 29 квітня 1924 р. у Києві. Навчалася на філологічному факультеті Київського університету. Літературну діяльність розпочала в Україні, друкуючись у дитячих і юнацьких виданнях. Під час війни працювала у видавництві «Голос» (Німеччина). Після закінчення війни мешкала в таборах для переміщених осіб, брала активну участь в літературному житті українців. 1949 р. в Німеччині вийшла перша її збірка лірики «Крещендо».

У 1949 р. переїхала до США і до виходу на пенсію жила у м. Чікаго. Студіювала лінгвістику і бібліоте-

карство в Чікагському університеті. Здобула два магістерські ступені. По закінченні навчання працювала у бібліотеці Чікагського університету.

Ганна Черінь автор 26-ти книг. Серед них твори для дітей «Братик і сестричка», «Українські діти», «Нове життя»; збірки поезій «Чорнозем», «Вагонетки», «Небесні вірші», «Травневі мрії», «Зелень моря», «Квіти добра і зла», роман у віршах «Слова» (перевиданий у Києві 1991 р.), тревелоги «Їдьмо зі мною!», «Їдьмо зі мною знов!» і «Мандри»; збірки оповідань «Українська кров» і «Люсттро моого життя», збірка гуморесок «Хитра макітра». Вона є також автором низки нарисів, критичних статей, оповідань і поезій, що друкувалися в різних періодичних виданнях діаспори.

На вірші Ганни Черінь композитор Василь Шуть написав 10 дитячих пісень та оперу для молоді «Поїзд щастя». Г. Китаству поетеса присвятила три вірші: «Капітан», «Шовковиця» і «Бандура», котрі увійшли до збірки «Травневі мрії». Пісню «Любисток», написану Г. Китастим на слова Г. Черінь, вміщено в цьому збірнику.

Юриняк Анатоль (Юрій Кошельняк) — поет, письменник, літературний критик, публіцист, активний культурно-громадський діяч. Народився 8 грудня 1902 р. на Проскурівщині — західній частині Поділля (тепер Хмельницька область) в родинічителя, котрий залишив учителювання задля сільського господарства. За

радянської влади А. Юриняк переїхав на Київщину. 1929 р. вступив на мовно-літературний факультет Київського інституту професійної освіти (КІПО) і закінчив його у 1934 р. Працював учителем української і російської мов та літератури. У 1940 р. погодився поїхати учителювати в північній Буковині, яка тільки-но відійшла до України. Під час німецької окупації А. Юриняк продовжував педагогічну діяльність, а також працював у часописі «Український голос» на Поділлі. В грудні 1943 р. виїхав спочатку до Львова, потім до Krakova, а звідти — в Дрезден. Працював робітником на фабриці. Після капітуляції Німеччини перебував у ДП (депортацийних) таборах в Людвігзбурзі, Бад-Верісгофені та Новім Ульмі. Чотири роки працював у редакції газети «Українські вісті», викладав у Райнгард-казармах, в українському таборі, в гімназії. Наприкінці 1949 р. А. Юриняк переїхав до США. Жив у різних містах: Нью-Йорку, Детройті, Міннеаполісі, Чікаго та Лос-Анджелесі. Працював робітником на різних фабриках і заводах, викладав у школах українознавство, постійно дописував до газет і журналів діаспори, видавав книжки.

А. Юриняк є автором книг: «Літературний твір і його автор», «Творчі компоненти літературного твору», «Літературні жанри — повісті, поеми і драми», «Критичним пером», «Камікадзе падає сам», «На далеких шляхах», «Справжня наречена», «Людям і собі» та ін.

МАТЕРІАЛИ ПРО ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО ТА ДІЯЛЬНІСТЬ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

Улас Самчук

ВЕЛИКИЙ БАНДУРИСТ¹

Г. Китастий
Детройт, 1950 р.

Коли народ України у всій своїй історичній перспективі, з кінцем вісімнадцятого і початком дев'ятнадцятого сторіччя, був смертельно загрожений імперіалізмом його північного сусіда, на допомогу йому прийшов з найглибших і найгустіших мас народних незрячий, дивовижно натхненний і пророчівіщий передвісник народнього відродження з назвою **Кобзар**.

Кобза і кобзарі в різних часах і різних умовах, невтомно й беззастережно, не зважаючи на ніякі труднощі, при всіх режимах окупації — чи було це за Миколи Палкіна, чи за Сталіна Лютого — виходили на «розпуття велелюдні» і словами скарги, плачу, обвинувачення, погрози і заклику виривали знедолених зі зневіри, відкривали очі сліпим, воскресали

національно мертвих. Творилося велике чудо, зароджувалось і відроджувалось велике плем'я на краю Європи, про яке «Книга биття українського народу» каже: «І Україна буде непідлеглою Річчю Посполитою в Союзі Слов'янськім. Тоді скажуть всі язики, показуючи рукою на те місце, де на карті буде намальована Україна: «От камень, него же не берегоща зиждущий, той бисть во главу угла».

Кобза і кобзарі, коли дивитися з цієї вже історичної висоти і далечі, відіграли в цьому судьбоносному процесі «зиждущих» нової України ролю абсолютно вирішальну. Безліч безіменних кобзарів — а між ними вже таких історично іменних, як Остап Вересай, як Пархоменко, Кравченко, Кучугура-Кучеренко, а головне, Гнат Хоткевич-Галайда — створили хвилюючу легенду романтичної України, яка під впливом огненного слова Шевченкового «Кобзаря» перетопила в Україну-Мрію майбутнього зо всіма прерогативами нації, держави, суверенности і свободи.

На цьому ґрунті постала ідея створення кобзарських ансамблів, яку започатковано, здається, з початком нашого століття 1902 року Гнатом Хоткевичем, на пропозицію проф. М. Сумцова для демонстрації цього мистецтва перед археологічним з'їздом у Харкові. З цього археологічного середовища ця ідея вже в революцію перетворюється в живу, вражаючу і запліднюючу ідею у вигляді Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.

Це є довга, драматична, часто трагічна частина української історії. Як її цілість, і з її творчого процесу виходять уже не поодинокі безіменні і сліпі співці козацького епосу, а цілі з'єднання талановитих мистецтв цього благородного мистецтва, яке спонтанно й нестримно стає мистецтвом широких і найширших мас народу, переходить кордони України, а згодом і Європи. У наш час кобза і кобзарі, або бандура і бандуристи, одягнуті в пишні шати української мінінушки, викликають подив і захоплення не лише в Україні, але також поза domою, на широких просторах Сибіру, великих міст Європи й Америки. Сила-силенна уваги всього світу звернена на Україну заходами і засобами цих віддалених, беззастережних носіїв і сіячів «нашої правди і нашої волі».

З цього величного процесу вилонилось також одно історично стверджене і навіки задокументоване імення — Григорій Китастий. Він є вражаючим прикладом сили, невмиручості й подвигу цієї ідеї кобзарства, бо виступає на цю сцену приречення в час, коли, здавалось, не було багато місця для виявів мистецтва. Перша світова війна, довга, кривава і безоглядна революція, Друга гльобально-тотальна вій-

¹ Промова на святі 60-ліття Григорія Китастого в Чікаго, 15. IV.1967 р. /Збірник на пошану Григорія Китастого у 70-річчя з дня народження. Нью-Йорк, 1980, с. 186—191.(Друкується з незначними скороченнями).

на, ламання кордонів, вірувань, традицій. У цьому протиставленню сил, ніби чудом з'являється ціла черга дуже визначних продовжувачів і творців кобзарського мистецтва, а між ними в першу чергу Григорій Китастий.

Час і місце його появи на цій ниві роботи історично й географічно дуже відповідає природі цього явища. Рождений у Кобеляках, тобто у просторі давнього козацтва, і вихований у Полтаві, тобто в центрі відродженого українства, він діє в час розгортання української ідеї в широку ідеологічно-політичну силу, у відомі судьбоносні роки, коли Україна зі свого романтично-мрійницького клімату переходить у смугу жорстокого вогненого гарту боротьби за свої людські, політичні і культурні права. Двадцяті роки нашого століття, не лише в літературі, але також і на всіх інших ділянках нашої національної дії, визначаються загостренням національної чуйності і приспішенням темпу відродженецької акції. По обох боках тодішнього кордону (Збруча), не дивлячись на всю його гостроту і виключність, на сході і заході українська духовна сила спонтанно й однозгідно, чи то у вияві націоналізму на заході, чи діяльності ідеї літературно-культурних сил сходу на чолі з Хвильовим, розгортається, закріплюється і вростає в українську природу, великий, потужний, незаперечний рух активного українства, яке, здавалось, бажало наздогнати і надолужити затрачені століття минулого поневолення і застою.

Кобзарі і кобзарство у такий час або у такому кліматі мусили силою своїх природних прикмет, виявити найбільше активності. Це ж бо, либонь, одна з найважливіших струн у гармонії духовності української людини, либонь, це чи не найавторитетніша сила, яка може єднати і наставляти на подвиг своєрідну масу цього народу. Глибокий сентимент минулого, тяга традиції, чари героїзму, музики і слова — все це разом втілюється в один інструмент з певною кількістю струн, до яких обережно торкаються вражливі дотики пальців незрячої людини. І в тих звуках відчувалися далі, простори, привабливі візії, вони мали силу просякати у глибокі глибини кожної душі і викликати в ній невимовні зворушення, подив і бажання правди. Кобзар у гущі ярмаркових людей, на вигоні чи під церквою села, на базарі міста міг творити містерії чудес, то яку силу мусила зосередити в собі група кобзарів у вдосконаленому поєднанні, на великих сценах великих столиць перед лицем вибраних слухачів і вибагливих знавців цього музичного мистецтва. Напрошується думка, що це мистецтво можна ще більше удосконалити, з нього, при певних мистецьких, декораційних і світлових засобах, можна створити величну співгру емоційних середників, якими є звук, колір, рух і слово.

Протягом першої половини цього нашого двадцятого століття кобзарське мистецтво було дуже розгорнуте і удосконалене. Сьогодні вже годі в короткому огляді дати бодай приблизний перегляд його творчих одиниць. П. Потапенко, Г. Назаренко, Є. Цюра, Й. Панасенко, брати Гончаренки і так багато інших прекрасних і дорогих імен, між якими брати Китасти чи, краще, двоє поколінь Китастих зі своїм провідним Григорієм створили цілу епопею вже організованого,

свідомо направленого і конкретно вивжитого кобзарства у вигляді великої, барвистої і вражаючої Капелі Бандуристів. Діяльність цієї Капелі, починаючи найраннішими роками (десь з початком відродження України 1918 року, а пізніше під большевицько-московською окупацією), була надзвичайно динамічна і потенційально надійна. Капеля розгортає свою діяльність, музичні школи Полтави, Києва, не дивлячись на всі несприятливі політичні умови, вишколюють все нові і нові здібні кадри. Капеля здобуває пошану і любов усієї України, виїжджає за її кордони, відвідує Кавказ, Сибір, головні міста Московії, стягає на себе репресії, переживає разом з масами народу апокаліптичний голод 1932-33 років, арешти своїх керівників, членів. 1934 року арештовано її мистецького керівника В. Кабачка. З його арештом загинула велика нотозбирня Капелі, яка була для неї великим і незамінним здобутком. Пізніше арештовано і вивезено Борця, Дорошка, ще пізніше — Балацького і багатьох інших. До Капелі призначають партійно-поліційного доглядача Аронського, починається пословний натиск на знищенння її національно-народного характеру та її культурно-відродженицького завдання.

Григорій Китастий починає свою працю з Капелею після закінчення науки в Київському Драматичному Інституті ім. Лисенка², він стає одним із заступників мистецького керівника Капелі М. Михайлова 1936 року. З цим роком починається велика, довголітня, різноманітна праця з Капелею, яка обривається аж 1941 роком, коли вибухнула війна, коли багатьох членів Капелі мобілізовано до війська, а в тому також і Григорія Китастого.

На наш погляд, можливо, цей новий, ніколи не передбачений етап життя і діяльності Григорія Китастого, який почався тією великою війною, є чи не найголовнішим і найпочеснішим етапом його кобзарської епопеї. Ця велика, глобальна, тотальна війна відкрила українській кобзі широкі двері у широкий, свободний, цікавий світ. Це правда, що Капеля Бандуристів, уже на чолі з Григорієм Китастим, відривається від рідного ґрунту і силою обставин опиняється поза межами й кордонами рідної землі, батьківщини народу і культурної стихії. Але разом з цим це є також правда, що вона переходить саме ту межу, за якою почався для неї новий історичний етап діяння, якого до цього часу вона не мала можливості виконувати. Бо треба не забувати, що українська бандура, як довго Україна не є свободною, суверенною землею, була, є і буде забороненою справою. Ніякий уряд чужого походження не погодиться на свободний вияв цієї автентично народної української сили у повному обсязі. Це ніяке диво, що сліпих бандуристів царські жандарми забирали з ярмаркових площ; це ніяке диво, що совєтська Росія арештовувала і знищувала бандуристів; це ніяке також диво, що німецькі окупанти України під час війни намагалися запроторити бандуристів до концентраційного табору; і це ніяке диво, коли українські бандуристи є сьогодні за кордонами у тій самій ролі, що й українські політики, українські вояки і взагалі українські патріоти, дарма, що бандура на перший погляд лишень звичайний, невинний музичний інструмент.

Бо саме цей невинний, звичайний музичний інстру-

²Тут подано неточну назву. З 1928 року цей учбовий заклад називався Музично-драматичний інститут імені М.В. Лисенка. — Ред.

мент інспірував до відродження цілковито знищеної природу нашого народу, він, цей невинний інструмент, озаголовив динамічну силу Шевченкового слова, і ми не раз були свідками, як цей самий невинний інструмент приводив до стану екстазі багатотисячну масу слухачів у найбільших залях Америки й Канади. Пригадуючи перший концерт бандуристів у Канаді, в Торонті, у залі Месі Голл, яка вміщає багато тисяч слухачів і яка була тоді переповнена, я мав нагоду бачити, як одна жінка на перші звуки бандуристів попала в істерiku захоплення, а ціла зала ніби занімала від напруженого, містерійного здивування.

Отже, бандуристи пішли у світ, широкий світ, далекий світ, а головне, свободний світ, де вони могли показати себе у повній своїй красі і силі, не будучи контролювані ніякими архангелами партії, поліції чи уряду. Вони пішли знову на «розпуття», але вже не сільських українських ярмарків, а на розпутья Нью-Йорку, Чікага, Монреалю і цілої цісі землі від океану до океану. Вони переїхали також Європу. Хай під час війни, хай у трагічних воєнних умовах, але завжди мобілізовані і завжди готові до бою за свою вимріяну місію воскресіння землі предків. Вони нарешті перейшли судьбоносні тaborи вигнання, де разом з сотнями тисяч українського ісходу йшли через світ до землі обіцяної і давали тим тисячам вигнаних велетенське посилення свого чаруючого духа. Вони наснажували, вони скріпляли, вони гоїли, вони зводили занепалих і втомлених. Я чув їх у розторощеному Рівному, я чув їх у занімому Городку, я чув їх на руїнах Берліну, я чув їх у таборах Авгсбургу, Штуттарту, Мюнхену, я чув їх у канадському Торонті, я чув їх у пишному Вашингтоні, і кожний раз, де б це і коли б це не було, я їх не тільки чув, я їх пережив, я був ними до глибини схильований, я був наново організований і наново заряджений до нових змагань на нових фронтах... І це не був тільки я. Це були ми, вони, всі люди, весь світ — всі ті, що їх бачили і чули. І саме в цьому тайтесь та правда про них, якої вони самі ще не сконкретизували й не звели до синтези і якої ми всі тут зібрані не можемо зображені до самого dna.

Це так добре, що вони переступили межу своєї неволі, і не те найгірше, що вони їздять не своїми дорогами, дихають не своїм повітрям, не бачать своїх соняшників чи горожених плотів. Сьогоднішній світ є малий, тісний. Сьогодні ми нашу Україну можемо мати скрізь і навіть ось тут, у цьому Чікаго, ми бачимо її,чуємо її, боліємо нею, а разом ми звільнені від контролю наших поневолювачів, можемо говорити і діяти тією мовою і тими діями, які вириваються з нас так само, як виривається вітер з океанських просторів, вільно, незалежно, суверенно.

А Україна була, є і буде! Ніхто і ніколи не зможе вирвати її з її ґрунту. Вона жива там, вона живе тут, в Україні і не в Україні, учора, сьогодні і завтра. Ми всі це чуємо і знаємо, і коли ми сьогодні отут зібрані у святочній патріотичній громаді людей з приводу 60-ти років життя дорогої нам невтомного бандуриста, співака, музики, композитора і з роду в рід патріота, натхненного і вогненного носія давніх і прадавніх традицій нашого народу, ми це свято особливо відзначаємо, нав'язуючи його традицію до тих даліх часів, коли то співак Боян зі своїми гуслями наповняв вірою сили наших прапредків з князем Ігорем, що вів своє воїнство в похід на половці невірних, коли наше військо козацько-запорозьке завжди вирушало в похід під звуки кобзарів, коли гайдамацтво Холодного Яру набирало відваги під ці ж чародійні мелодії.

«Добре! Добре! Ну, до танців,
До танців, кобзарю!»
Сліпий вшкварив — навприсядки
Пішли по базару.
Земля гнететься. «Нумо, Гонто!»
Нум, брате Максиме!
Ушкваримо, мій голубе,
Поки не загинем!»

<...>

Григорій Китастий

АВТОБІОГРАФІЯ (Капеля під патронатом Т. Шевченка)¹

Друга світова війна, що раптово вибухла 22 червня 1941 року, застала Капелю в концертovій подорожі у Кривому Розі. Дирекція Капелі після довгих зусиль дочекалась на телефонічну розмову з Управлінням у Справах Мистецтв, щоб дістати вказівки, що має робити Капеля в цій непередбаченій ситуації. У слухавці звучав наказ коротко, по-військовому: негайно повернутися до Києва! Кривий Ріг, з його копальнями залізної руди, розташований на правобережжі Дніпра на віддалі чотирьохсот кілометрів від столиці на півден. За нормальніх обставин потяг покривав віддалі поміж Кривим Рогом і Києвом прямим шляхом через Знам'янку, Корсунь, Білу Церкву за вісім-дев'ять годин. Але на другий день війни головні лінії,

що вели на захід, були забиті військовим транспортом, а потяги посажирські мусіли петляти глухими довколишніми треками лівобережжя.

Капеля з трудом прибула до Полтави після триденних своїх мандрів. Ще два дні довелося капелянам юрмитися поміж тисячною масою на площі південного двірця Полтави. Люди, немов збаламучені від голоду, спраги, безсоння й страху, атакували проїжджі потяги, що й так були вже переповнені. Але ще можна було влізти через вікно, учепитися за поруччя, та й на даху вагонів знаходилось місце... Війна застала людей у літню пору, коли міське населення шукало відпочинку біля моря, на берегах Дніпра з його принадними річковими притоками, людей у службо-

¹ Збірник на пошану Григорія Китастого у 70-річчя з дня народження. Нью-Йорк, 1980, с. 32.

вих відрядженнях, військовиків. Усі вони нетерпляче поспішили з'єднатися з родиною, повернутися до місця своєї праці, з'явитися до принадженої військової частини. Капеля повернулася до Києва на шостий день своєї подорожі.

До початку війни народ вірив запевненням головнокомандувача збройних сил СРСР К. Ворошилова, що «будемо бити ворога на його території». Та й як можна було не вірити? На жовтневі або першотравневі свята головна вулиця Хрестатик м. Києва було гнеться від танкових колон, моторизованої артилерії, а з повітря вас глушать мотори літаків. Тепер, на шостий день війни, Київ готувався до оборони. Гомінкий Київ притих. Вулиці спорожніли. Військовозобов'язаних покликано до війська. Управління у Справах Мистецтв метушливо роздавало так звану «броню» державним одиницям, які підлягали негайній евакуації. Таку броню дістали: держ. опера, хор «Думка», драм. театр ім. І. Франка, Академія Наук УРСР, Спілка письменників, Спілка композиторів та багато інших мистецьких організацій. Члени Капелі сподівалися, що їхня приналежність до Державної Капелі Бандуристів, єдиної в УРСР, збереже їх від покликання до війська. Але Капеля броні не дістала. Капелю було розформовано. Армія одержала підкріplення в кількості 48 співаків-бандуристів. Молодших віком приділено до бойових з'єднань, а старших — на копання протитанкових ровів. Але їхня участь не вплинула на розвиток військових подій. Невдовзі Київ і вся Україна були заводнені ворожим військом. Родини членів Капелі залишилися в келях Лаврського монастиря, де Капеля та Жінхоранс мали місце свого осідку. Лишилися при родинах й окремі старші віком бандуристи, зокрема Я. Протопопів, С. Міняйло.

Довголітня спільна праця бандуристів, мистецький успіх, спільні переживання голоду в роках 1932—1933, арешти мистецького проводу Капелі й окремих її членів породили глибоке відчуття побратимства. Тепер вони були роз'єднані й війною розсипані по всіх закутках України. Але відчуття побратимства, мета спільного діяння просвічували їм шлях через колючі, вже німецькі, загороди тaborів військовополонених. Хай буде дощ, хуртовина, нехай роздягнуті, голодні й босі — кожен з них день-у-день, крок за кроком наблизався до родини, до своїх побратимів, до рідного Києва.

Уже в кінці жовтня 1941 року голодні й виснажені зібралися бандуристи бувшої Державної Капелі, що з ласки Божої лишилися живими, на пробу. То був початок мистецької праці Капелі уже під патронатом Т. Шевченка.

Ласкава доля зберегла майже всю кобзарську еліту, найкращих бандуристів із бувшої Державної Капелі. Ось вони поіменно: Я. Протопопів, що лишився при родині. Й. Панасенко пішки діbrasя з Полтави. Г. Назаренка врятували з табору полонених у Дарниці. Т. Півко, І. Китастий, П. Міняйло, які опинилися в так званому київському оточенні й окличним шляхом дійшли до свого дому. Ю. Колесник теж незабаром з'явився. Д. Черненко найпершим опинився вже в «німецькому» Києві. О. Дзюбенко, якого не раз тягли до в'язниці, десь переховувався до приходу німців. Повернувся ніби з половину І. Павлов. З'явився на Київських руїнах Г. Махіня, який пізніше став капелянським літописцем. Прибув до Києва і я в кінці жовтня, вирвавшись з роменського табору

полонених, начебто з обіймів смерті. Ще приєднався до Капелі студент вечірньої консерваторії бандурист М. Лісківський. Найвибагливіший диригент не міг би так пропорційно й фахово дібрати вокально-кобзарський ансамбль із фронтових недобитків. Ще до упадку Києва родини багатьох бандуристів одержали повідомлення, що той чи інший член Капелі поляг смертю героя чи був ранений у бою з ворогом. Уже не жив і мистецький керівник Капелі, близький бандурист, учень Г. Хоткевича Д. Ф. Піка. Загинув у боях і попередній диригент Капелі М. Опришко.

У Києві стало відомо про те, що при відступі у підвалах НКВД був замордowany відомий оперовий артист М. І. Донець, якому ще в 1924 році присвоїли звання заслуженого артиста УРСР. Уже за німецької окупації з рук московської агентури загинув знаний український фольклорист, філолог і музикознавець Д. М. Ревуцький. Не могли простити Д. Ревуцькому і його дружині, що не втікали, а лишалися в Києві. Вони були порізані в нічну пору у власному помешканні. Зима 1941-42 року прийшла прискорено й була непам'ятно холодна, як спільник ворожої змови проти стероризованого і голодного міського населення. Діти, родина живилися якоюсь рідкозвареною юшкою й до ліжка лягали не скидаючи зимового одягу. А все ж бандуристи приходили на проби, бо ж треба було очиститися від скверни радянської й відновити свій, кобзарський стиль, на якому лежало довгі роки партійне табу. Проби відбувались в нетопленому приміщенні Російської Музкомедії на вулиці Леніна. Якось завітав на пробу відомий кінережисер І. Кавалерідзе, завідувач культурно-освітнього й мистецького відділу при міській управі, головою якої в той час був Данило Багазій. Капеля домагалася через міську управу дозволу на виїзд з концертами в районові міста, на села. Одного дня, в кінці грудня 1941 року, гестапо розстріляло Д. Багазія, а в лютому 1942 року перестріляло відповідальних людей часопису «Українське Слово» — редактора І. Рогача, Михайла й Олену Телігу та інших.

А тим часом німецька цивільна агентура приглядалася до кожного з нас, вивчали наше підґрунття, несподівано з'являлися на мешкання, обнюхували, як ті пси, кожний кут у хаті, свердлили наш мозок очима та все допитувалися, хотіли знати, які наші політичні переконання. І ось після довгого чекання, коли капеляни і їхні родини дожилися, як кажуть, «до самої ручки», німецька влада видала дозвіл на концертovу подорож до Білої Церкви, Таращі, а в нашому пляні було вписано ще Умань та інші міста. Не повні два тижні бандуристи виступали по більших і менших селах, містечках і не обов'язково в огоріваних театрах, а більше по школах, а то й у стодолах, де стоячи люди змахували з очей слози, слухаючи про «Морозенка», і роз'яснювались у бадьюрих чи жартівливих піснях. Піснею «Гей, нум, хлопці, до зброй!» починала свої виступи Капеля, і зміст цього старокозацького маршу навіть підлітки сприймали як девізу! Перші дні бандуристи перехворіли від незвичного й ситого харчування. Скрізь гостили їх, частували самогонкою, саньми перевозили від села до села; вони мали чим гостити, вони тепер жили найбагатше у порівнянні з колгоспною нормою. Після наших мистецьких виступів люди почували себе духовно оновленими, як після купелі в цілющій воді. За радянської дійсності Капеля ні разу не була десь на селі, не співала пісень

своїм трудівникам землі. Тепер наші безпосередні зустрічі підняли й нас із зневіри. Ми зрозуміли самі себе, що срібнострунна мова бандури — це мова нашого народу. Нею можна найглибше передати «Заповіт» Шевченка, розповісти про Гонту, Залізняка, Перебийноса, які саме тут ішли на герць, боронили свій народ, свою землю від навали ворожої. Та ось зненацька настиг до Капелі наказ Штадткомісарія — негайно припинити концерти й повернутися до Києва. Цей наказ перейняв нас у Білій Церкві в першій третині березня, коли невідступно стояли ще морози, дула хуртовина, заносячи всі сліди людського життя. Через відсутність транспорту кожний мусів брати бандуру на плече та йти пішки. Поміж Білою Церквою і Гребінкою немає жодного проміжного поселення, треба пройти двадцять два кілометри за одним махом. Ми цілий день шугали в снігу, падали, присідали, ноги й руки були приморожені, сильніші підтримували слабших і ледь-ледь живі, вже як примерко, добралися до першого людського житла. Будучи вже в Києві, ми зрозуміли, що мова срібнострунної бандури перестрашила до зубів озброєного завойов-

ника і сподіватися на повторний дозвіл на наш виїзд уже не мали жодної надії.

Наближалася весна. Розлючені німці почали застосовувати до українського населення варварські методи виловлювання людей на вулицях, по базарах, тисячами забирали сільську молодь і вивозили до Райху на невільницьку працю. Вивезли незабаром і Капелю. Але ще перед тим з Рівного до Києва приїхав Степан Скрипник з авторитетними паперами з Райхскомісарія — й на підставі них Капеля виїхала в концертну подорож по Волині й Галичині. Там концерти залі не вміщали людей, а бандуристів довго тримали на сцені й вимагали безконечними оплесками додатків, із віячності стелили їм квіти під ноги. Нерви німецьких зверхників не витримали такого тріумфу. Капелі було наказано негайно виїхати до Києва, а в серпні того ж року її вивезли й посадили за колючі дроти одного з концтаборів у Гамбурзі.

Капелі Бандуристів як мистецькій одиниці судилося зберегти свою цілість через усі воєнні роки, щоб по війні розширити свій склад і продовжувати свою мистецьку кобзарську працю ще довгі й довгі роки.
<...>

Іван Майстренко

ДЕЩО З ІСТОРІЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ІМЕНІ Т. ШЕВЧЕНКА (Спогади колишнього директора Капелі)¹

<...> У Німеччині ми побачили, що нас везуть не до Берліну, а до Гамбургу, і бандуристів охопила тривога. Хоч німецьке начальство в один голос повторювало, певне, заучену інструкцію — «на концерти, на концерти». Лише в Гамбурзі ми побачили гірку правду. Нас привезли в порт, у велике складове приміщення «Шупен 43». Там був розташований табір остарбайтерів (робітників зі сходу). Це були майже виключно харків'яни. Чому табір уважався штрафним, нікого з робітників не випускали до міста без супроводу поліціянта, чого в інших таборах для остарбайтерів не було. У величезному шупені остарбайтери і спали, і їли. Тут же був і цех відомого кораблебудівного підприємства «Блюм унд Фос», де працювали остарбайтери. Приміщення просторі, добре опалені. Але хоч місця було навіть забагато, робітники спали на двоповерхових (чи може триповерхових?) соснових нарах, повних блощиць, а на робітниках було повно вошей. Пізніше ми цього серед німецького населення не бачили, це був «привілей» остарбайтерів. У величезній залі бандуристам відвели для спання окремий куток з тими самими ліжками. Усім визначили працю в клепальному цехові, де ми заглушливими пневматичними молотками клепали якісь бляшані деталі для підводних човнів, певне внутрішнє устаткування. Пара старших бандуристів дістали працю на кухні, що в таборі вважалось привілеєм.

Коли ми поскаржились начальству, що нас же послали на концерти, нам сказали: «Будете працюва-

ти в підприємстві, а в свята даватимете концерти... Працюватимете до кінця війни». Бандуристів охопив жах. Саме в цей час я завів щоденник, в якому, на жаль, найtragічніші моменти не міг занотовувати, щоб знову не ввести Капелю й себе в біду. <...>

<...> При від'їзді до Магдебургу перекладач від Арбайтсamtu (гестапо) обережно передав мені вказівки: не співати балад (дум). Співати веселіші пісні. Дав приблизний текст вступного слова (подаю не точно, бо воно в мене, на диво, зникло). При цьому перекладач сказав: «Поменьше говорите вообще». Ось рекомендоване вступне слово, написане на машинці і на маленькому клаптику папірця: «Земляки! Наш хор приглашен Германским Трудовым Фронтом, чтобы давать концерты по городам Германии. Мы надеемся, что наш концерт даст вам удовольствие, даст силу и бодрость в вашей дальнейшей работе». Я переклав це на українську мову й переробив так: «Нашим дорогим землякам від бандуристів з міста Києва, з далекої України наш щирій кобзарський привіт! (Після цього були звичайно великі оплески). Зараз ви почуєте рідну музику й рідну пісню у виконанні Київської Української Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, яку Німецький Фронт Праці запросив сюди з концертами для вас. Ми сподіваємося, що наш концерт даст вам нагоду пережити декілька радісних хвилин, даст вам силу й наснагу у вашому дальшому житті й роботі. Отже, виступає Київська Українська Капела Бандуристів імені Тараса Шевченка. Мистецький керівник Григо-

¹ Збірник на пошану Григорія Китастого у 70-річчя з дня народження. — Нью-Йорк, 1980, с. 89.

рій Китастий». Наш райзейфюрер О. Боллінг'єр доручив мені також казати по закінченні концерту коротке прощальне слово, яке звучало так: «На цьому закінчується концерт української музики й пісні у виконанні Київської Української Капелі Бандуристів імені Тараса Шевченка. Ми привезли вам, друзі, нашу славну українську пісню, одну з найкращих у світі пісень, щоб вона підносилася ваш настрій, щоб вона зберігала вашу бадьорість. Отож любіть, плеکайте й не забувайте свою пісню, як і рідну нашу українську мову. Дозвольте вам, наші дорогі, наші рідні друзі, від імені всіх бандуристів подякувати за вашу теплу зустріч і побажати усім вам щастя й здоров'я у вашому дальншому житті».

Це найбільше, що Капеля сама собі дозволила. Але й це робило своє діло. По-перше, вимога й прохання — любити й не забувати українську пісню й рідну мову. По-друге (і це діяло найбільше), щире й якнай-тепліше звернення: «брати, друзі». Бо ці зацьковані, зведені до унтерменшів люди вже довгі місяці не чули такого рідного звернення, і воно доводило їх до сліз. Кожне вступне до концерту слово закінчувалося сльозами, особливо дівчат. Кожне прикінцеве — овациєю для бандуристів.

Репертуар складався з пісень мелодійних і веселих. Були сольові заспіви: Й. Панасенко заспівував до «Зеленая та ліщинонька» і «Закувала та сива зозуля» (сольо — «По синьому морю...»), Г. Назаренко — до «Їхав козак на війноньку» та ін., П. Міняйло — до «Ой літа орел», Черненко — до «Котилася ясна зоря з неба», Є. Цюра і П. Потапенко співали дует «Ой зірву я з рожі квітку». Особливо сильне враження на слухачів робив сольовий виступ 12-річного Петруся Китастого (сина Івана Трохимовича). Своїм дитячим голоском він під власний акомпаньемент

бандури виконував пісню «Повій, вітрє, ой, да й вітерочок, та з глибокого яру. Прибудь, милий, ой да чорнобривий, та з далекого краю. Ой рад би я повівати, та дуже яр глибокий. Ой рад би я прибувати, та дуже край далекий!» Пісня ця викликала сльози в слухачів і овациї Петрусеві.

Та особливо сильне, приголомшливе враження робила на оstarбайтерів народня пісня в опрацюванні М. Опришка «Ой попливи, вутко, проти води прудко та й розкажи моїй ненъці, що я умру хутко. Ой полети, галко, де мій рідний батько, нехай мене відвідає, коли йому жалко... Матінки немає, батенька не буде. Десь за мене, молодую, навіки забули...» Кожного разу при виконанні цієї пісні зала ридала. Райзеляйттер Боллінг'єр з доручення німецької адміністрації поставив гостро питання — зняти з репертуару цю пісню і взагалі всі сумні пісні. Ми ім доводили, що взагалі українська пісня здебільшого сумна, як і історія народу. І що цей сум не означає безнадійності, інакше народ і не складав би таких пісень... І так далі. Все ж Капеля донесла до кінця через усі табори «Ой попливи, вутко...»

Концерти Капеля відбувалися майже в кожному більшому місті, де було скупчлення наших робітників. Не раз у маленьких містечках для якоїсь сотні чи й менше людей. Часто у великих містах робітників зводили у великі залі з кількох фабрик. Призначенні були концерти тільки для оstarбайтерів (українців зі сходу). Галицьких українців на концерти спочатку не допускали (особливо дбали про це перекладачі). Але пізніше стали давати концерти і для інтернаціональної авдиторії (де бували українці з Галичини, французи, поляки і т. д.). У таких слухачів Капеля мала також великий успіх.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА ПІД ЧАС КОНЦЕРТУВАННЯ В ГАЛИЧИНІ. ЛЬВІВ 1944 Р.

Перший ряд (нижній) зліва направо: І. Китастий, П. Потапенко, П. Китастий, Г. Китастий,

М. Приходько (адміністратор), Т. Півко, Й. Панасенко, О. Дзюбенко, Є. Цюра.

Другий ряд: Д. Черненко, О. Андрійчик, М. Лісківський, П. Міняйло,

Я. Протопопів, Г. Махінія, Г. Назаренко, Є. Кухта.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА В ДЕТРОЙТІ, США. 1950 Р.

ДИРИГЕНТ Г. КИТАСТИЙ

Перший ряд (нижній) зліва направо: М. Лісківський, С. Григоренко, І. Китастий,
Г. Китастий, Й. Панасенко, П. Китастий, П. Гончаренко.

Другий ряд: П. Мінайло, П. Садовий, В. Тисовський, Ф. Погорілий, О. Садовий,
Д. Любанський, Д. Кравченко.

Третій ряд: А. Малкович, З. М'який, Т. Лозинський, П. Мотуз, Н. Рева,
Г. Махіня, М. Шрубович, Є. Цюра

Відсутні на світлині: П. Потапенко, М. Ольховий, Г. Назаренко, М. Мінський.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ІМ Т. ШЕВЧЕНКА В 1968 Р. ДИРИГЕНТ Г. КИТАСТИЙ

Перший ряд (нижній) зліва направо: Д. Черненко, О. Шрубович, Ю. Приймак, М. Лісківський, Б. Коссак,
П. Китастий, Г. Китастий, І. Китастий, М. Олексієнко, О. Мокієнко, Т. Півко, П. Гончаренко, Є. Цюра.

Другий ряд: М. Мінський, Ф. Федоренко, І. Косіковський, В. Кучер, Я. Сена, М. Шрубович, А. Бірко,
Г. Махіня, А. Малкович, М. Борняк, Р. Мороз, Ю. Оришкевич, Г. Попов, А. Лободоцький.

Третій ряд: Я. Білецький, І. Уманець, Б. Гарасевич, П. Пахолюк, В. Поліщук,
В. Тисовський, М. Миронюк, О. Садовий, М. Костюк, П. Покорний.

Григорій Китастий

Сан Дієго, Каліфорнія, 1960 р.
На знімку: Григорій та Галина Китасти,
їх сини Андрій та Віктор
і Ганна Мельник (мати Галини)

Віктор Китастий,
син Г. Китастого, 1974 р.

Андрій Китастий,
син Г. Китастого, 1977 р.

Юрій Китастий,
син Г. Китастого, 1962 р.

Ада Китаста,
дочка Г. Китастого, 1962 р.

ЗМІСТ

Слово про Григорія Китастого. Олексій Коновал 3

Твори для чоловічої капели бандуристів та мішаного хору в супроводі ансамблю бандур

Вставай, народе! Слова І. Багряного	5
Марш «Україна». Слова І. Багряного	12
Пісня про Ю. Тютюнника. Слова І. Багряного	16
Марш поляглих. Слова І. Багряного	21
Нема тої сили. Слова І. Багряного	26
Марш української молоді. Слова І. Багряного	34
Дума про Симона Петлюру. Слова К. Даниленка-Данилевського	37
Нас ждуть. Слова О. Олеся	43
Грай, кобзарю. Слова Т. Шевченка	58
Як давно. Слова О. Пісухи	69
Не шкодую за літами. Слова О. Пісухи	76
Весняні мрії. Слова Д. Завертайла	79
Задніпрянка. Слова Ю. Буряківця	84
Нагадай, бандуро. Слова Н. Калюжної	86

Вокальні твори у супроводі бандури або фортепіано

Вперед, сини народу. Слова І. Багряного	91
Карпатські січовики. Слова Яра Славутича	94
Наши будні — розгорнена книга. Слова Яра Славутича	98
У нашім серці пульс весни. Слова К. Рошко	100
Пісня про Америку. Слова О. Гай-Головка	104
Гомоніла Україна. Слова Т. Шевченка	107
Ой червона калинонко. Слова О. Ільченка	112
Вищий,вищий. Слова М. Пироженка	114
Йдуть дівчатка і хлоп'ятка. Слова К. Перелісної	116
Пошли нам,Боже. Слова К. Перелісної	117
Весна зимою. Слова О. Ярового	118

Солоспіви у супроводі фортепіано

Богданова слава. Слова А. Юрінєка	119
Конотопська слава. Слова Яра Славутича	125
Вітре буйний. Слова Т. Шевченка	128
Земле рідна. Слова В. Симоненка	132

Оксана. Слова Ю. Буряківця	136
Не плач, Україно. Слова І. Овечка	138
Любисток. Слова Г. Черінь	145
Лебеді. Слова М. Ситника	150
Прощання. Слова А. Малишка	154
Колискова. Слова Б. Олександрова	157
Великодні думи. Слова Б. Олександрова	158
Короткі біографічні дані про окремих авторів слів	163

**Матеріали про життєвий
і творчий шлях Григорія Китастого
та діяльність Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка**

У. Самчук. Великий бандурист	167
Г. Китастий. Автобіографія (Капеля під патронатом Т. Шевченка)	169
I. Майстренко. Дещо з історії Капелі Бандуристів імені Т. Шевченка. (Спогади колишнього директора Капелі)	171

Нотне видання

Китастий Григорій Трохимович

ВСТАВАЙ, НАРОДЕ!

Твори для капели бандуристів, хори, солоспіви
Упорядкування, вступна стаття,
короткі біографічні дані про окремих авторів слів

Олексія Коновала

Редактор В. Ф. Таловиря

Художній редактор В.Г.Котляр

Технічний редактор Н.А.Гальчинська

Формат 60x90 1/8

Умов.-друк. арк. 22. Облік.-вид. арк. 26,25.

Вид. № 4726. Зам. № 6-3002.

Видавництво «Музична Україна»,

252004, Київ, Пушкінська, 32.

Київська нотна фабрика.

234655, Київ-80, МСП, Фрунзе, 51а.

